

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čekovni rač. 10.303.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrť strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Če mački na rep stopiš!

V svoji številki 4. maja smo pisali o koroških Slovencih in občinskih volitvah na Koroškem. V članku smo navedli sama dejstva na osnovi poročil, došlih s Koroškega. Ugotovili smo, kako je volilna oblast razveljavila slovenske kandidatne liste, dočim je nemške, ki so imele iste in še večje napake, potrdila. V nekaterih krajih je oblast bila popolnoma pod komando Heimatschutza. Njegove kandidatne liste so bile potrjene kljub vsem formalnim napakam, in sicer v popolnoma slovenskih občinah, slovenske pa odklonjene. V teh občinah je bilo slovenskim volilcem sploh onemogočeno, da bi volili po svojem prepričanju in svoji vesti. Kjer pa so Slovenci mogli vložiti svoje kandidatne liste, so nemški nacionalisti in proti Slovincem z njimi složno nastopajoči socialni demokratje porabili vsa sredstva laži in strahovanja, da so kolikor največ slovenskih volilcev odvrnili od slovenskih kandidatov. Kljub temu so se koroški Slovenci dobro držali, kar smo podkrepili s poročilom »Koroškega Slovenca«, ki smo ga na drugem mestu objavili.

In oglasila se je celjska »Deutsche Zeitung«. V svoji številki z dne 8. maja se bavi z našim člankom, ki ga navaja v kratkem posnetku, deloma tudi v obširni doslovni navedbi. Celjska nemška tetka se niti ne potrudi, da bi stvarno izpodbila naše podatke o pritisku in strahovanju, ki se je vršilo pri občinskih volitvah nad koroškimi Slovenci. Tudi ne more zanikati dejstva, da koroški Slovenci nimajo niti ene slovenske šole, da imajo Nemci na Koroškem samo eno iskreno željo, da bi namreč vsi koroški Slovenci bili čimprej ponemčeni, da se slovenska zemlja trga iz slovenskih rok ter se izroča nemškemu protestantskim priseljencem iz Nemčije. Tega celjski nemški list ne zanika, ker dejstev ni mogoče zanikati. Rajši se skriva za »Koroškega Slovenca«, ki je po končanih volitvah ugotovil, da so se koroški Slovenci pri volitvah častno držali, da so od zadnjih volitev napredovali za 200 glasov in da je to dokaz zdravega političnega življenja in narodne rasti Slovencev. Ta ugotovitev naj po želji celjske nemške tetke naša stvarna izvajanja razvredi.

V resnici pa ni tukaj nobenega protislovja, kakor si ga želi celjski list. Kar smo pisali mi in kar so pisali tudi drugi listi povodom občinskih volitev na Koroškem, drži, ker je resnica. In da je istina, dokazuje sama celjska tetka, ker ne more teh trditev kot nestvarnih ovreči. Kljub vsem težkim razmeram, v

katerih so Slovenci na Koroškem prisiljeni živeti, kljub vsemu ponemčevalnemu furorju, kateremu so izpostavljeni, kljub vsemu pritisku in terorju je vendar preko 7000 Slovencev glasovalo za slovenske kandidate, kar je dokaz, da še vsi niso ponemčeni, da se tisti, ki so najboljši, ponemčiti ne dajo. To je gotovo za koroške Slovence nad vse častno, to je dokaz njihovega zdravega političnega življenja in njihove narodne rasti. Kje je tukaj protislovje, draga nemška tetka?! Dejansko ga ni, ustvarila ga je samo želja celjskega lista.

»Deutsche Zeitung« nekam z viška — menda je to spomin na stare čase, ko je ta višina bila še bolj vzvišena — poudarja, da naš list predpostavlja pri svojih čitateljih »čudno miselno sposobnost«. No, celjska teta, mi znamo lepo in logično misliti. In ravno naša logičnost našemu nemštvu, ki ga zastopa celjski list kot glasilo nemške manjšine v dravski banovini, ni po godu. Naša logika je ta: če Nemci na Koroškem ne dajo Slovincem niti ene slovenske šole, če jih hočejo kulturno usmrtiti in ponemčiti, ali imajo Nemci v dravski banovini in vobče v Jugoslaviji pravico do nemških šol in do nemške kulturne avtonomije? Odgovori, celjska tetka, ali ni to logično? In ravno ta logičnost je glasilo za nemško narodno manjšino zbudila, da se je obregnilo ob naš list.

Da je naša zahteva po popolni vzporednosti med Nemci v naši državi in Slovenci na Koroškem popolnoma logična in utemeljena, to so pred leti priznali sami spodnještajerski Nemci, ko so vplivali na Nemce v Avstriji, osobito na Koroškem, naj postopajo s koroškimi Slovenci kot z narodno manjšino, naj jim dajo tiste pravice, ki so jih po mednarodnih pogodbah dati dolžni, slovenske šole in vobče slovensko kulturno avtonomijo. Teh želja in zahtev pa ko-

roški Nemci v svoji nacionalni zagrizenosti in ponemčevalni strastnosti niso hoteli izpolniti. Ponujali so sicer Slovincem neko kulturno avtonomijo, ki pa bi ne bila nič drugega nego sredstvo za pospešeno ponemčevanje, kar so kajpada morali Slovenci odkloniti. Ker torej koroški Nemci niso hoteli tukajšnjim Nemcem na ljubo popustiti od nemško-nacionalne zagrizenosti napram tamošnjim Slovincem, so spodnještajerski Nemci začeli zanikati to povse naravno in logično vzporednost med koroškimi Slovenci in Nemci v naši državi. Mi pa smo jim to zanikanje olajšali ter ga olajšujemo naprej, ker te vzporednosti ne paudarjamo dovolj ne v besedah, še manj pa v dejanjih. Kako pa je to potrebno, izpoveduje neki celovški Nемеc s svojim pismom, ki ga je objavil »Slovenec« 2. maja in kojega original z lastnoročnim podpisom je shranjen v njegovem arhivu. V tem pismu nasvetuje celovški Nемеc med drugim to-le:

»Z dobrohotnostjo ne bo jugoslovanska država, predvsem slovensko ljudstvo nič opravilo. Ako hočete kaj doseči, potem to lahko storite edino z represalijami (z odpornimi sredstvi). Zaprite vse nemške šole v Sloveniji in kmalu boste videli uspeh. Le na tej podlagi se bodo nemški šovinisti pogajali. Ker sami priznavajo edino silo (sila ima prednost pred pravico!), zato reagirajo edino na silo. Vam bodo dali na južnem Koroškem šole, bodite prepričani, toda le s pomočjo sile. Edino to imponira nemško-fašističnim nasilnežem. Ključ do boljše bodočnosti vaših rojakov v Avstriji imate sami v rokah: Imenuje se povračilo ali represalija. Potem in le potem se bo vzhodno nemški, posebno koroški fašizem ponižal. Sram me je, da moram kot Nемеc tako pisati, toda drugače ne morem.«

Avstrijska vladna kriza. Dosedanji avstrijski kancler dr. Buresch (na sredi); štajerski deželni glavar dr. Rintelen (levo), kmetijski minister Dollfus, ki je prejel od predsednika Miklasa nalog, da sestavi novo vlado.

IZ RAZNIH DRŽAV

V NAŠI DRŽAVI.

Konferenca zunanjih ministrov Male antante je pričela v petek, dne 13. maja v svečani dvorani zunanjega ministrstva v Beogradu. Glavni razgovori so se vršili glede razorožitve, o vojnih odškodninah in o podonavskem načrtu.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Iz političnega delovanja v Nemčiji. Dne 12. maja je dobila dr. Brüningova vlada v zbornici zaupnico z 287 proti 260. Izglasovan je bil zakon, s katerim se poblašča vlada glede kreditov. Hitlerjevi fašisti so pripravljali padec vlade, a jim je nakana spodletela. Po zaupnici 30 glasov je bil odgoden državni zbor do sredi junija. — Odstopil je kot vojni minister general Gröner. Ne bo dobil naslednika, ampak bosta šefa vojnega in mornariškega ministrstva naravnost podrejena predsedniku republike in vršila posle vojnega ministra.

Novi predsednik na Francoskem. Pri predsedniških volitvah 10. maja je bil izvoljen že pri prvi volitvi za predsednika francoske republike s 633 glasovi od 826 oddanih glasov predsednik senata Albert Lebrun. Novi predsednik je rojen 29. avgusta 1871 v Mercy-le-Haut pri Metz in je po poklicu rudarski inženjer. Bil je že v raznih vladah minister in je postal senator leta 1920. Lebrun je desničarski politik ter je včlanjen v republikanski uniji.

Umorjenega francoskega predsednika Doumerja so pokopali z vsemi slovesnostmi dne 13. maja. Pogreb je trajal celih osem ur. Udeležili so se ga kot zastopniki inozemskih držav: angleški waleški princ, belgijski kralj, vojvoda Aosta in naš princ Pavle.

Glede morilca Gorgulova se vedno bolj utrjuje mnenje, da je bil v službi sovjetske Čeke. Živel je pustolovsko življenje in je bil poročen štirikrat.

Vojnoodškodninska posvetovanja bodo pričela 16. junija v Lausanni v Švici. Ob tej priliki pridejo na dnevni red nemške vojne odškodnine in tudi odškodnine drugih držav.

PO KATOLIŠKEM SVETU

Slovenske šolske sestre v Ameriki. Vrhovna predstojnica šolskih sester v č. mati M. Angelina Križanič je pretekli mesec nadzorovala zavode šolskih sester v Severni Ameriki, kjer deluje 128 sester v 15 podružnicah. Pri tej priliki je objavil »Amerikanski Slovenec« 16. aprila članek, v katerem se zelo priznalno izraža o delovanju slovenskih šolskih sester. Zapustile so svojo slovensko domovino ter šle pogumno za našimi izseljenci, da rešijo njih mladino. Njihovo delo v šolah ne stremi samo za tem, da bi otrokom vteple v glavo veliko znanja, prva skrb jim je, da jih versko vzgoje. Da jih vzgoje v dobre, praktične katoličane. Dobro vzgojeni otroci so misijonarji v domačih hi-

DOBRO TOALETNO MILO

ne sme samo prijetno dišati, temveč tudi po svojih sestavinah v medicinskem smislu delovati očiščujoče na kožo. Samo tako lahko koristi pri negovanju telesa. Ravno zato so Fellerjeva Elsa-mila zdravja in lepote tako cenjena. Paket s 5 vrstami mila za 52 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

šah. V katoliški šoli je rešitev verskega problema. Če bi kdo sedaj ustanavljal faro, tako poudarja pisec članka g. Ivan Černe, bi mu svetoval: Najprvo pozidaj šolo in potem cerkev. V šolo pokliči sestre, ki razumejo slovensko srce tvoje ga otroka. Izlikale ti bodo otroka v katoličana in Slovenca. Velike so tudi za sluge sester za rešitev slovenskega jezika otrokom, za gojitev slovenske pesmi, za katero so slovenski otroci veliko bolj navdušeni nego za angleško. Zato so slovenske šolske sestre v čisljih ne samo pri otrokih, marveč tudi pri odraslih, ki jim je obstoj Slovencev v Ameriki pri srcu. Nadškof me je vprašal, tako pravi g. Černe, kako smo mogli Slovence organizirati. Moj odgovor je bil: Naše častite sestre in šolski otroci!

Stalinova mati moli. Boljševiki preganjajo v Rusiji krščanstvo in sploh vsako vero. Od časa, ko so krščanstvo strupeno, divje in krvavo preganjali v rimski državi, ni svet doživel tako hudobno zasnovanega in obsežno izvrševanega preganjanja krščanske vere, kakor se vrši v boljševiški Rusiji. Državna oblast z vsemi sredstvi deluje na to, da se iztrebi iz srca ruskega ljudstva vsaka kal vere. Na čelu boljševiških motogotcev stoji Stalin. Kakšnega mnenja je Stalin o veri, se da sklepati iz protiverskih ukrepov boljševiške vlade, za katere je v prvi vrsti odgovoren on kot prvi boljševiški oblastnik. Vzrastel pa je Stalin v krščanski družini ter bil versko vzgojen. Nekaj časa je bil celo v pravoslavnem bogoslovju, iz katerega je bil izključen. Stalinova mati pa je še vedno globoko verna žena. O njej poroča neka ameriška časnikarica, da še vedno veruje v Boga ter pobožno moli. Ta časnikarica je namreč potovala po Rusiji. Njeno zanimanje je bilo zlasti posvečeno družinskim in zasebnim razmeram boljševiških voditeljev. Spraševala je tudi po Stalinovi materi. Po dolgem spraševanju je doznala za njeno prebivališče. Potovala je tja ter jo našla, živečo v siromašnih vaških razmerah, kakor je bila vajena živeti od nekdanje Stara žena ni rada sprejela časnikarice ter je v razgovoru z njo jako skoparila z besedami. Časnikarica se je razgledala po borni sobici. V kotu je zapazila podobo Matere božje, pred katero so gorele sveče. Časnikarica se je začudila, da so v rojstni hiši najmogočnejšega boljševiškega poglavarja znamenja, ki kažejo na Boga in vero. Vprašala je Stalinovo mater, čemu služi ta sveta podoba. Stara žena mirno odgovori: »Tukaj živim za svojega sina! On sam želi, da molim za njega.« Velezanimiv pojav! Stalin želi, da njegova mati pred Marijino podobo moli za njega. Boljševiška oblast pa je iz šole vrgla vsako sveto znamenje, prepovedala versko vzgojo ter upeljala brezbožno vzgojo, da celo

staršem je zabranila, da ne smejo otrok versko vzgojevati ter z njimi in za nje moliti.

Letalski oficir — duhovnik. Emil Pierre je l. 1915 vstopil v francosko armado kot letalec. Udeležil se je svetovne vojne ter bil kot letalski oficir l. 1918 odlikovan z visokim odlikovanjem častne legije. Zapustil je svojo vojaško službo, kjer se mu je obetala prav lepa bodočnost. Posvetil se je bogoslovnim študijam ter bil meseca marca 1932 v Parizu posvečen za duhovnika.

6500 orožnikov pri svetem obhajilu. V Newyorku se je v stolni cerkvi sv. Patrika udeležilo 6500 orožnikov svete maše, med katero so vsi prejeli sveto obhajilo iz rok kardinala Hayesesa. Po sveti maši je imel kardinal na nje lep nagovor.

Birmovanje v lavantinski škofiji se bo vršilo letos v sledečem redu: V dekaniji Rogatec: Sv. Križ na Slatini 16. maja, Rogatec 17. maja, Stoprce 18. maja, Sv. Florijan ob Boču 19. maja, Sv. Rok ob Sotli 21. maja, Žetale 22. maja, Sv. Ema 23. maja, Sv. Peter na Medvedovem selu 24. maja in Kostrivnica 25. maja. — V dekaniji Jarenina: Sv. Jakob v Slov. goricah 28. maja, Jarenina 29. maja, Št. Ilj v Slov. goricah 30. maja in Svečina 31. maja. — V dekaniji Kozje: Podsrda 5. junija, Sv. Peter pod Sv. gorami 6. junija, Polje 7. junija, Podčetrtek 8. junija, Olimje 9. junija, Buče 11. junija, Kozje 12. junija, Pilštanj 13. junija, Zagorje 14. junija, Št. Vid pri Planini 15. junija in Dobje 16. junija. — V dekaniji Videm: Zabukovje 25. junija, Videm 26. junija, Zdole 27. junija, Artiče 28. junija, Sromlje 29. junija, Pišce 30. junija, Bizeljsko 2. julija, Brežice 3. julija, Kapele 4. julija, Dobova 5. julija, Koprivnica 6. julija, Rajhenburg 7. julija in Sevnica 9. julija. — V Konjicah (izredno) dne 3. julija. — V Trbovljah je na praznik Vnebohoda Gospodovega prejelo zakrament svete birme 1608 birmancev.

Veržej pri Ljutomeru. Praznik Marije Pomočnice bodo obhajali v Salezijanskem zavodu Marijanišče v nedeljo, dne 22. maja. Od 19. do 21. maja slovesna tridnevica. Na praznik prva sveta maša s pridigo ob 5. uri. Nato slede še druge svete maše. Ob pol desetih pridiga in pontifikalna sveta maša. Po slovesni sv. maši shod sotrudništva. Popoldne ob 3. uri pridiga, nato procesija s kipom Marije Pomočnice in slovesni blagoslov z Najsvetejšim. Z Murskega polja, Slovenskih gor in Prekmurja pridite častilci Marijini!

Tekma za hitrost.

Hitrost, večja hitrost in še večja hitrost! To je stremenje današnjega sveta. Več hitrosti na železnicah, več hitrosti pri avtomobilih, več hitrosti pri zrakoplovih in tudi pri parnikih se zahteva več in več hitrosti.

Spomnimo se nazaj v prva leta ameriškega priseljevanja, okrog l. 1900. Tedaj so veljali za najhitrejšje parnike oni, ki so rabili od 10 do 11 dni iz Francije do Newyorka. Okoli leta 1905 so že vozili parniki na teh črtah, ki so skrajšali vožnjo na 7 do 8 dni, a leta 1910 je imela angleška Cunard linija v prometu svoj »flajer« Mauretania, ki je skrajšala

vožnjo čez atlantsko morje na pet do šest dni.

V desetih letih — od 1900 do 1910 — se je zvišala hitrost preokoceanskih parnikov za 100 odstotkov, od 10 do 11 dni na 5 do 6 dni.

V prvi vrsti so tedaj tekmovali za hitrost Angleži in Nemci. in Nemci so hoteli ne samo doseči Angleže, temveč so imeli resen namen jih tudi prekositi. Vedeli so namreč, da pomenja prvenstvo v hitrosti parnikov tudi prvenstvo v številu potnikov, zlasti onih za prvi in drugi razred.

Nemci so hitro gradili osebne parnike. Ni skoro bilo leta, da bi ne spustili v morje novega orjaka. Eden je bil večji od drugega, eden hitrejši od drugega. Po velikosti parnikov niso samo dosegli Angležev, temveč so jih tudi prekosili. Šlo je samo za hitrost, večjo kakor jo je imela Mauretanijska, in prvenstvo na Atlantiku bi prešlo od Angležev na Nemce.

Razume se, da so Angleži, katerim je zavest o prvenstvu na morju že prešla v meso in kri, gledali na svoje nevarne tekmece z jezo. Sledila je svetovna vojna, katera je imela precej svojih korenin ravno v angleško-nemški tekmi na Atlantiku.

Zmagovalci so Nemčiji vzeli vse parnike, ki so imeli kako večjo vrednost in največ od teh je prišlo pod angleško zastavo. Toda Nemci so sicer zgubili svoje parnike, toda zgubili niso svojega tekmovalnega duha niti v drugih stremljenjih niti za tekmo za Atlantik.

V prvih desetih letih po vojni so zopet Angleži imeli nesporno prvenstvo na Atlantiku; njihova Mauretania je bila kraljica celih 23 let, dokler niso Nemci dogradili »Bremen« in »Europe«. Česar Nemci niso mogli doseči pred vojno, so dosegli nekako deset let po vojni — iztrgali so Angležem prvenstvo hitrosti.

To so bile zelo grenke kapljice za Angleže, toda preostajalo jim ni drugega kakor iti na delo ter zgraditi parnik, ki bo večji kakor vsak drug parnik. In kar Angleži sklene, to navadno tudi doseže. To velja tudi za ta slučaj, kajti že lansko leto so pričeli graditi, to se pravi, Cunard linija je pričela graditi parnik-velikan, kojega tonaža ima znašati okoli 75.000 ton, kar je približno 20.000 ton več kakor sedanji največji osebni parnik. Ta parnik pa ne bo samo največji, temveč bo tudi znatno hitrejši kakor sta Europa in Bremen. Ta parnik ima priti v promet leta 1934. Ako se bo ta parnik obnesel tudi v praksi kakor pričakujejo njegovi graditelji, je pa drugo vprašanje.

NOVICE

Duhovniške spremembe. Kot župnika sta bila umeščena: Jožef Rehar pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji in Franc Rampre v Zabukovju pri Sevnici. Provizorjem je imenovan Stanko Lah v Ribnici na Pohorju po umrlem tamošnjem župniku Fišerju. Iz Ruš v Pišce je prestavljen kaplan Franc Modrinjak.

Gradnja pohorske železnice, o kateri se je že toliko pisalo zadnja leta, je

Nobenega sledu več o zobnem kamnu!

Za vedno bodo zobje osvobojeni od nevarnega zobnega kamna, ako jemljete za negovanje redno Sargov Kalodont. Samo Sargov Kalodont vsebuje proti zobnemu kamnu učinkoviti sulforicinoleat po Dr. Bräunlichu. Neškodljiv za zobe in usta razkroji organske substance, ki tvorijo zobni kamen. Tako zobni kamen izgubi polagoma svoje oporišče, se zdrobi in odstrani s trdo zobno ščetko.

Zanesljivo in udobno ohrani Sargov Kalodont zobe zdrave in trdne.

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

preložena, ker je doslej vplačanih le za 300.000 Din deležev.

Poskušen samomor. V restavraciji Wilson v Mariboru si je pognal iz samomorilnega namena kroglo v glavo 64 letni uradnik avstrijskih železnic Mihael Horvat iz Beljaka. Nesrečnež si je težko poškodoval obe oči in so ga prepeljali v bolnico.

Elektrika je ubila 10. maja dopoldne v elektrarni na Fali 20 letnega delavca Karla Dindeka iz Skakovcev pri Murski Soboti.

Znan grešnik obsojen. 24 letni Martin Pukšič je lansko jesen kradel po okolici Ključarovcev in Gerlave. Izmikal je vse, kar mu je prišlo pod prste. Pukšič je bil že radi tatvine predkaznovan in ga je mariborsko sodišče 10. maja obsodilo radi tatinske strasti na dve leti strogega zapora, triletni pridržek po prestani kazni in petletno izgubo častnih pravic.

Pet let ječe, ker mu je zdrobil glavo. Posetnika Rudolf Gerlič in Franc Straus v Vukovskem dolu pri Jarenini sta živela v medsebojnem sovraštvu. Letos 2. aprila je zagrabil pijani Gerlič v prepiru kol in razbil Strausu glavo. Smrtno nevarno ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer je umrl. Dne 10. maja je obsodil mariborski senat Gerliča kljub izgovoru na popolno pijanost na pet let ječe.

Poštno blagajno so skušali navrtati neznan zlikovci v Ivanjkovcih, a se jim poskus ni posrečil, ker so imeli preslabo orodje.

Smrtonosne posledice udarca po glavi. Nepoznan napadalec je udaril z motiko po glavi Antona Kobaleta iz Zbelovega pri Poljčanah in mu zdrobil lobanjo. Kobale je podlegel v mariborski bolnici poškodb.

Žrtev surovesti. 19 letni Žizek Matjaš, krojaški pomočnik, je smrtno zabodel v Črensovcih v Prekmurju brez pravega povoda črensovskega fanta Horvata.

Požarna nesreča. Dne 4. maja je upepelil ogenj domačijo posestnika Jožefa Soka v Strelcih, občina Slomi pri Ptujju. Rešili so le živino in nekaj pohištva. Škoda znaša 40.000 in je krita le deloma.

Mila obsodba. Vsem našim čitateljem je še gotovo v svežem spominu grozna avtobusna nesreča, ki se je zgodila 9. decembra 1931 pri prevozu preko železniške proge pri Celju. Poln avtobus je zadel ob vlak in je zahtevala nesreča: 13 mrtvih, 4 težko ranjene in 7 lažje ranjenih. Šofer Franc Bučar je bil seveda tudi ranjen, je okreval in bil 11. maja pozvan od sodišča na odgovor. Celjsko sodišče je obsodilo Bučarja radi malomarnosti in neprevidnosti z upoštevanjem vseh olajševalnih okoliščin na najnižjo zakonito dovoljeno kazen tri mesece zapora. Bučar je namreč hranitelj in oče štirih majhnih otrok.

Velika nesreča na Savinji. Predlanskem je odnesla močno narasla Savinja most pri Levcu. Kmetje vozijo ob nizkem stanju vode kar preko Savinje. V sredo, 11. maja, je hotel tudi hlapec lev-

škega posestnika Jožefa Kuđra z vozom in dvema konjema preko struge. Voda je bila visoka, radi tega je spregel konja, enega zajahal, drugega vzel za vaji in hajdi v reko. Med potjo pa se je konj nekam zapletel, se spotaknil, hlapec je tudi štrbunknil v Savinjo in kmalu utonil, ker ni znal plavati. Živali sta se skušali rešiti, a sta tudi utonili.

Smrtna žrtev transmisije. Dne 11. maja zjutraj je hotel 18 letni sin vdove Marije Ožmanove popraviti v naglici nekaj pri transmisiji škofijske žage v Nazarju pri Mozirju. Jermen je fanta zagrabil, mu odtrgal roko v zapestju, obe nogi in ga še sicer tako poškodeval, da je revež kmalu po nesreči umrl.

Vlak povozil vojaka-novinca. Na Zidanem mostu je povozil vlak do smrti vojaka-novinca Mihaela Slapšeka iz Brezinj pri Brežicah.

Ljubavna žaloigra. 39 letni cestar in lovec Jožef Sotlar je vdovec s štirimi otročiči, in se je zaljubil v 19 letno pos. hčerko Rozalijo Šinkovič. Sorodstvo Rozalke je bilo proti zakonski zvezi z vdovcem in radi tega sta oba zaljubljenca sklenila skupno smrt. Podala sta se k Sv. Križu nad Litijo in sta tamkaj prenočila v krčmi. Drugo jutro ob sedmih so čuli domači dva strela iz podstrešne sobe. Ko so pribrezli pogledat, so videli Rozalijo na tleh v zadnjih izdihljajih, lovca pa težko ranjenega. Na pomoč poklicani zdravnik je ugotovil smrt dekleta, Sotlar pa se je le težje poškodeval s strelom v pod pazduho. Ko se je zavedel, je izpovedal, da je on ustrelil izvoljenko z njenim privoljenjem, samega sebe pa je v hudi razburjenosti zgrešil in je zadel strel mesto srca pazduho.

Samomor. V Savo je skočil v Trbovljah Ivan Komat, ki se je mudil doma na vojaškem dopustu. Vzrok samomora ni pojasnjen.

Skedenj pogorel. V Zadobrovi pri Ljubljani je v noči pogorel skedenj posestnika Strusa. Škoda znaša 40.000 Din. Vzrok požara je še nepojasnen.

Smrtna žrtev neprevidnega ravnanja z orožjem. V Ljubljani pri trgovcu Warbineku v Gradišču je za šalo nastavil osmošolec Vito Zupan realčanu Fedorju Senekoviču samokres na levo sence in šaljivo pripomnil: »Zdaj te ustrelim.« — Samokres, o katerem je bil Zupan prepričan, da je prazen, se je sprožil in 22 letni Senekovič se je zgrudil mrtev.

Smrtna nesreča. V Savljah pri Ježici na Kranjskem je dohitela smrtna nesreča 6 letnega sinčka posestnika Franca Ježeka. Ježekov сосед, Jožef Šubelj in njegov brat Nace sta popravljala vodnjak in dvigala z zvodom vodno cev kvišku. Približal se jima je fantek Tonček od zadaj. In baš v tem trenutku je spustil Jože zvod, ki je zletel kvišku, zadel dečka na glavo s tako močjo, da je vrglo otroka v zrak in je priletel nato navpik v vodnjak, v katerem je bilo 5 do 6 metrov vode. Nezavestnega dečka so potegnili iz vode, poklicali zdravnika, pa vse je bilo zaman. Fantek je dve uri po nesreči umrl.

Krvav obračun med pastirjema. Na občinskem pašniku v Grabi v okolici Novega mesta sta se sprla med seboj

Ustreljeni francoski predsednik Doumer na mrtvaškem odru.

radi paše 23 letni posestniški sin Janko Šajatovič in 60 letni posestnik Nikola Magovac. Oba sta pasla na gmajni živino in v prepiru je udaril stari Nikola Janka z dolgoročno sekuro po glavi in mu povzročil smrtnonevarno rano, ki je 6 cm dolga in 1 cm globoka. Smrtno nevarno ranjenega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandiji.

Fantovska bitka. V vasi Široka seta nad Litijo se je pred nedavnim vršila prava fantovska bitka, iz katere je odnesel Martin Ocepek take rane, da jim je podlegel.

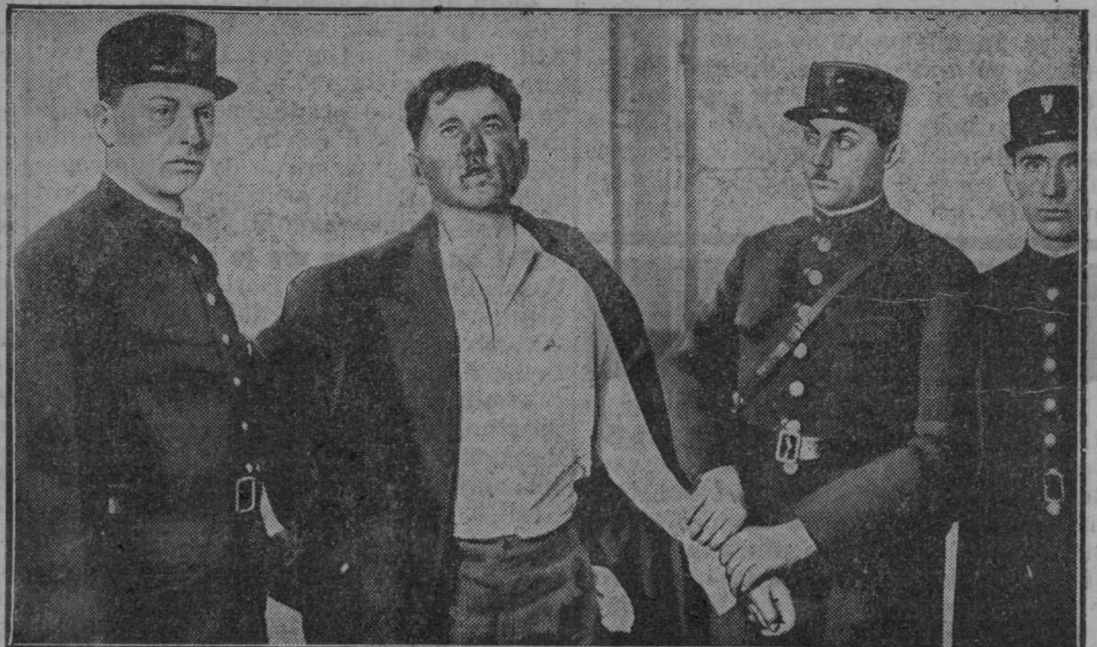
Strela užiga. V nedeljo ob 8. uri dopoldne je udarila strela v gospodarsko poslopje Franca Fudererja v Dorferjih v škoftjeloški okolici. Ogenj je uničil celo Fudererjevo domačijo.

Požigalec. Neznani požigalec je v noči podtaknil ogenj v gospodarsko poslopje, last posestnika Janeza Meseca pri Dolenji vasi v okolici Škofje Loke. Ogenj se je razširil tudi na stanovanjsko hišo.

Posestnik Mesec je od zločinske roke zelo hudo udarjen.

Požar. V Zgornjem Kašlju pri Ljubljani je izbruhnil ogenj v hlevu in drvarnici Zimovičeve krčme, ki je last posestnika Straha. Gasilcem in vaščanom se je posrečila omejitev požara, sicer bi bilo pogorelo tudi gostilniško poslopje. Ta požar je že četrti v kratkem času v tem kraju in radi tega je upravičen sum, da je na delu hudobna požigalčeva roka.

Najdba, ki je presenetila celi svet. Že mesece je vznemirjala celi svet vest, da so ugrabili neznanca otroka znanega ameriškega letalca Lindbergha. Bogznanj koliko policistov je bilo na delu, da odkrijejo bivališče otroka in ga iztrgajo roparjem, ki so pošiljali skraja pismena obvestila o zdravstvenem stanju otročička. Oče je poslal banditom zahtevano odkupnino, a otrok mu ni bil vrnjen. Sedaj pa je našel neki šofer otroka 7 km proč od Lindberghovega sta-

Morilca francoskega predsednika dr. Gorgulova odvede policija.

novanja v grmovju z razbito in prestreljeno glavico. Sklepajo, da je bil otrok kmalu po ugrabitvi umorjen, ker je policija roparje preveč zasledovala. Od leta 1924 je to že četrti otrok, ki je bil ugrabljen z namenom, da se izsili visoka odkupnina.

Dr. Zdenko Matiašič ordinira zopet redno v Mariboru, Slomškov trg 6 (nasproti škofije).

Brazde in gube na licu imajo često svoj vzrok v želodcu in črevesju, čijih pravilno delovanje je predpogoj za urejeno cirkulacijo krvi. Zato so pitne kure z dietet. »Planinka-čajem Bahovec« tako zelo priporočljive.

Ogrožena lepota uide nevarnosti škodljivih učinkov solnca, vetra, vlage in starosti samo z dnevno nego medicinsko učinkujočih obrambnih sredstev, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito lica in kože ter Fellerjeva Elsa-pomada za rast las. Skozi 35 let preizkušene. Za vnaprej poslanih 40 Din se dobi 2 lončka brez daljnih stroškov v Elsafluid-tovarni Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska ban.

Izgubil se je Franč Leskovar, star 17 let, doma iz Kalš št. 4, Zgornja Polskava. Kdo kaj ve, naj naznani na občino.

Oblačilno blago in vse vaše potrebščine kupite vedno najugodnejše v trgovinah F. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer.

Amerika osvaja južni tečaj.

Zemljepisna družba ameriških Združenih držav je sklenila, da odpošlje novo ekspedicijo na južni tečaj. Namen ekspedicije je: Zadnja raziskovanja v našem listu tolikokrat omenjenega ameriškega admirala Byrda ob južnem tečaju nadaljevati ter izpopolniti.

Družba je ponudila Byrdu, naj bi bil tudi tokrat on vodja. Byrd je ponudbo odklonil radi slabotnega zdravja. Istočasno pa je priporočil kot voditelja svojega tovariša Lincolna Elswortha in kot glavnega letalca tudi bivšega svojega spremljevalca Bernta Balchena.

Nova ekspedicija bo opremljena z veliko boljšimi tehničnimi sredstvi nego je bila Byrdova. Tokrat bodo odposlane štiri ekspedicijske ladje. Na mestu, kjer je bil postavil Byrd svoje taborišče »Little America«, bo zgrajeno ob tej priliki celo mesto, kojega življenjska doba je proračunana na tri do štiri leta, torej dvakrat tako dolgo kakor je bival Byrd ob južnem tečaju.

Po možnosti bodo najeli osobe Byrda, ki bo koristilo mnogo ekspediciji z že nabranimi izkušnjami. Taborišče v večnem ledu bodo zgradili nekaj mesecev prej, predno bodo pričeli z raziskovanji in to radi tega, ker je porabil Byrd svoj čas preveč časa s čisto tehničnimi deli in pripravami.

Stroški cele ekspedicije so predvideni na en milijon dolarjev. Znani raziskovalec večno oledenelih krajev Wilkins se je tudi ponudil omenjeni družbi, da bi raziskoval morje ob južnem tečaju s pomočjo podmornice, a je družba njegovo ponudbo odklonila. Wilkins je namreč že lani hotel s podmornico na severni tečaj, pa se je moral vrniti, ne da bi se bil približal cilju in je bila njegova ekspedicija parkrat v prav resni smrtni nevarnosti.

Nova ekspedicija bo pričela z delom začetkom leta 1933. Njena politična vrednost tiči v tem, da bo ob tej priliki zasedla Amerika polnomočno od Byrda krog južnega tečaja odkrito neizmerno

LASJE SO ZELO OBCUTLJIVI!

Za pranje perila zadostuje navadno milo in praški — ali nežni, živi lasje zahtevajo posebno nego . . . z milim Elida Shampooom, kateri ne vsebuje sode. Elida Shampoo ohrani lase, jih napravi dehteče in jim daje blesteči sijaj.

UMIVAJTE GLAVO VSAK TEDEN!

ELIDA SHAMPOO

ozemlje. Radi posesti večnega ledu ob južnem tečaju sta se v zadnjem času ostro prepirali Amerika in Angleška, pa so se slednjič Angleži udali in dali izjavo, da jih ne zanima južni tečaj.

Znanstveno ekspedicijo bo spremljala posebna filmska družba in posnela pet južnotečajnih filmov. Pri posnetkih teh filmov bodo sodelovali priznani filmski igralci.

Cepano, žagano in okroglo kolje kakor vsake debelosti rezan les prodaja ali zamenja za izborno vino tvrčka Gnilšek v Mariboru, Razlagova ulica 25.

Enodnevni tečaj o pokončevanju škodljivcev in boleznih vinske trte in o poletnih delih v vinogradu se vrši v soboto, dne 21. maja tega leta na banovinski vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Kmetje in sadna letina.

Kadar je zlasti dobra sadna letina — prav isto je tudi s prodajanjem hmelja — pride med naše kmete dovolj tujih trgovcev, ki kupijo od kmeta za zelo neugodno ceno sadje, ki še ni dozorelo in ki ga kmet še ni obral. Mnogokrat kmet že meseca julija in avgusta proda ves svoj sadni pridelek (cel pungart) ali pa iz svojega sadonosnika toliko, kolikor bo sadja pridelal, ali pa določeno količino sadja.

Poleg teh običajnih dogovorov je sadni trgovec kmeta-prodajalca še pregovoril, da se je kmet v precej slučajih za-

vezal plačati trgovcu-kupcu odškodnino, ako bi kmet ne izpolnil pogodbe. Včasih sta se kmet in trgovec tudi dogovorila, da kmet lahko odstopi od sklenjene pogodbe, vendar mora v tem slučaju zaradi odstopa plačati trgovcu gotov znesek, ker se je skesal.

Naši kmetje so pri sklepanju takih pogodb velikokrat premalo previdni in preveč zaupajo sadnim trgovcem. Sklenjeni dogovori so našemu kmetu popolnoma zvezali roke, od njih običajno kmet ni imel koristi.

Ako se kmet ni držal dogovora, da bi pravočasno na določeni dan pripeljal dogovorjeno količino sadja, ali pa da je prodal iz svojega pungrata sadje drugemu trgovcu, že so nastale težke in dolge pravde zaradi odškodnine, ki so kmeta vedno stale težke denarje.

Take zgodnje prodaje sadja pred branjem so za kmeta prava nesreča, ker je dal svoje sadje običajno veliko prepeconi, bodisi vsled tega, ker je rabil trenutno denar, ali ker še ni mogel preceniti, koliko sadja bo letos sploh in kakšno bo zanimanje za nakup. Razni sadni trgovci in njih nakupovalci, ki poznajo denarne zadrege kmetov, dajo pri takih nakupih kmetom malenkostno aro, ali malenkostni znesek na račun kupnine, ki ni v nobenem razmerju s prodano količino sadja.

Šele ob dozoritvi sadja kmet navadno spozna, da je nezrelo sadje prodal prepeconi. Rad bi od pogodbe odstopil in svoje sadje prodal drugam, vendar mu je to nemogoče vsled pogodbe, ki jo je sklenil že preje s prvim trgovcem. Če pa se kmetu sicer prizna v prvotnem dogovoru pravica do odstopa, je ta odstop največkrat združen s takimi denarnimi žrtvami, da je odstopnina večja kakor razlika, ki bi jo dobil kmet, ako proda sadje drugemu trgovcu.

Vendar imamo zakon, ki ureja odstop kmetov od pogodbe pri prodajah kme-

tijskih pridelkov pred žetvijo. Ta zakon ima predvsem smoter, da omogoči kmetu, ki je svoje sadje, oziroma vse kmetijske pridelke prodal, še predno so dozoreli, ali jih lahko proda naprej za ugodnejšo ceno.

Za odstop od take pogodbe je potrebno: 1. da kmet pogodbe še ni izpolnil; 2. mora kmet prodajalec svoj odstop izjaviti pri okrajnem sodišču, v okoliščini katerega bi moral sicer pogodbo izpolniti in 3. mora položiti pri istem sodišču znesek, ki ga je prejel na račun kupnine ali kot aro in 10% obresti na leto od prejetega zneska za čas prejema do položitve.

Koristi, ki jih tak odstop more prinesiti kmetu, naj pokaže primer iz življenja:

Kmet proda meseca julija sadnemu trgovcu 2000 kg mošančkov po 2 Din in to iz svojega sadonosnika; na račun kupnine, oziroma are pa dobi kmet 500 Din. Za slučaj odstopa sta se kmet in sadni trgovec dogovorila, da bo kmet plačal od vsakega kilograma 50 par, torej pri 2000 kg 1000 Din odškodnine.

Ko je pa sadje dozorelo, pa pride h kmetu drug trgovec in mu ponudi za kg 2.75 Din. Kmet spozna, da se je prenegljal in da je svoja jabolka prepoceni prodal, zato bi rad od pogodbe odstopil. Prvi sadni trgovec dovoli sicer odstop, vendar zahteva od kmeta, da mu mora plačati dogovorjeni znesek 1000 Din; ker je sklenil kmet s prvim trgovcem tak dogovor, mu mora plačati znesek Din 1000 skesnine, ker je prodal svoja jabolka drugemu trgovcu kg po 2.75 Din. pri tej prodaji je kmet imel koristi samo 500 Din.

Novi zakon pa pravi: Kmet lahko odstopi od pogodbe, ne da bi za to pred sodiščem moral navesti razlog odstopa in mora vrniti prejeto aro z 10% obresti. Ako je kmet v gornjem primeru dobil kasneje meseca avgusta boljšega kupca, ki mu je plačal sadje po 2.75 Din kg, tedaj bo pri sodišču izjavil odstop od pogodbe in položil za kupca znesek Din 500 z 10% obresti, kar bi vse skupaj zneslo okoli 505 Din; v tem slučaju bo kmet z odstopom in s ponovno prodajo profital okroglo znesek Din 1000.—

Ta zakon pa kmetu ne daje pravice odstopa od pogodbe takrat, ako je kmet prodal že zreli vinograd ali zrelo sadje.

Pravicam iz tega zakona se kmet v prodajni pogodbi ne more odreči. Z drugimi besedami povedano: Tudi če bi se v kupno pogodbo vstavila določba, da kmet ne sme odstopiti od pogodbe, ali da mora plačati zaradi neizpolnitve določen znesek, lahko kljub temu od pogodbe še vedno odstopi, ne da bi bil dolžan plačati trgovcu kak večji znesek kakor prejet aro (ali prejeti znesek na račun kupnine) z 10% obresti za odgovarjajočo dobo.

Določbe tega zakona so za kmeta-prodajalca važne, ker mu ob pravilni uporabi in potrebnem znanju nudijo zadostno jamstvo, da bo mogel in znal ščititi na pravilen in dostojen način svoje gospodarske interese.

»Domoljubni pevce«, zbirka ljudstvu priljubljenih pesmi, broširano 3 Din, vezano 5 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Razstava sadjevca v Laškem.

Velike množice sadjarjev in drugih obiskovalcev so se zbirale v nedeljo, dne 8. maja, pred laško šolo. V mali, toda okusno in prikupljivo opremljeni sobi gospodinjske šole so bile na mizah razstavljene enotne steklenice raznih velikosti, polne sadjevca čiste zlatorumene barve iz najrazličnejših sadnih sort. Iz etiket je bilo posneti, da so bili razstavljalci zastopani iz najrazličnejših krajev obsežne laške okolice.

V drugi sobi je bila nameščena pokuševalnica in kupčijska posredovalnica, kjer je bilo razstavljeno tudi razno kletarsko orodje. Tu je pred mnogoštevilnim občinstvom predaval o pravilni napravi sadjevca tukajšnji kmetijski referent g. Ivan Zupan. Po zanimivem in poučnem predavanju se je pričel ogled razstave in poskušnja razstavljenih pijač. Ves dan so prihajale množice, z vlakci pa so se od raznih strani pripeljali številni interesi, ki so prejemale navodila v svoje kupčijske svrhe.

Razstavljenih je bilo 47 sort sadjevca, katere je razstavilo 33 razstavljalcev. V svrhu kvalitativne ocenitve je poslovala ocenjevalna komisija, ki je ugotovila sledeče: Prvo oceno so prejeli: Deželak Matevž, Lože; Gaberšek Ivan, Globoko; Knez Matevž, Šeja; Pavčnik Jože, Lože; Požin Franc, Globoko; Sejt Alojzij, Tevče. Drugo oceno so prejeli: Bolčina Jože, Plazovje; Dornik Franc, Sevc; Dremšak Martin, Povčeno; Flis Matija, Jagoče; Hrastnik Miha, Brstnik; ing. Jos. Kloc; Petek Anton, Strmca; Poteko Martin, Jagoče; Šipek Antonija, Rečica; Šoper Marija, Gora; Terbovc Josip, Sv. Krištof; Užmah Luka, Rečica; Zikovšek Miha, Žikovca. Tretjo oceno so dobili: Gotter Franc, Tremerje; Kladnik Marko, Harje; Knez Franc, Male Grahoše; Senica Jakob, Molenca; Topole Martin, Jagoče; Vorina Karel, Strmca. Ostali razstavljalci so ostali brez ocene.

Nekaj, kar je lepo in nič ne stane.

(Dalje.)

Pojdimo torej v kuhinjo! Vsi so po večerjali, spat se spravljajo in tudi ti, si trudna, da ne veš, kako bi čimprej prišla k počitku. Toda povedati ti moram, da je nujno tvoje delo, zvečer kuhinjo spraviti v popoln red. Ostanke jedi, ki jih je shraniti, jih res shrani, da jih ponoči ne obliže mačka, morda celo miš. Vse, kar je proč vreči, spravi iz kuhinje; da ne bodo »domače nočne živalice« imele gostije, ko boš ti spala. Posodo in mizno orodje naj se v celoti osnaži, nič naj ne ostane za drugi dan. Konečno še očisti ognjišče, obriši mizo in stole, pomeđi po kuhinji, kuhinjske obrisače obesi, da se posušijo za drugi dan. Posebno dobro pogledj, kako je z ognjem v peči ali ognjišču, ali kje ne tli, ali je za slučaj prepriha varno, da se

kaj ne vžge. Nato zapusti mirno svoje kraljestvo dela in pojdi k počitku!

Kako pomivaš posodo? Najpreje ne pusti, da se umazana posoda nabira drugi dan od jutra do večera. Po vsaki jedi zmij tudi posodo! Jedi, ki so še v posodi, spravi iz njih, pripravi si vroče vode, malo sode in mila, zmij posodo in jo splahni v čisti vodi. Ne snaži pa se vsaka posoda enako. Tako ravnaj s pločevinasto posodo, kakor sem ti sedaj povedala. Ko si jo zmila, jo oteri z volneno krpo, nato še s suho krpo. Izbrisan daj povezniti. Če hočeš, da se bo posoda svetila, moraš jo še osnažiti s plovcem in kisom, tudi lug je dober. — Leseno posodo snaži takole: Voda naj za te posode ne bo prevroča, zribaj jo z drobnim peskom, zmij in daj sušiti na solnce, potem bo lepo bela. Z ugašenim apnom to posodo popolnoma izčistiš, samo roka bo malo trpela. — Lončena posoda se snaži predvsem s toplo vodo, paziti pa je na njo, da se ne stre, zato je ne ribaj! — Emajlirana posoda se ravno pri snaženju najraje pokvari, če strgaš z nožem po njej. Raniš ji glazuro in kmalu je taka posoda zanič, celo kvarljiva, ker odluščena glazura lahko povzroči vnetje slepega črevesa, ako jo kdo med jedjo zavžije. — Orodje iz bakra in medi osnažiš s kisom in soljo. Vitrolin je posebno sredstvo za to snaženje, pa je drago. — Nože in vilice kot tudi vse drugo orodje, ki ima ročaje, se mora tako zmivati, da ne teče voda na ročaj, zato se ne sme kar v posodo za zmivanje vse skupaj vreči, pač pa je to orodje snažiti posebej. — Kozarce umivaj v topli vodi in jih takoj na suho obriši. Če jih boš samo zmila in poveznila, ne bodo svetli. (Dalje sledi.)

★

Ali naj molzem kravo dvakrat ali trikrat na dan? Na vsak način se potrudj, da molžeš trikrat na dan. To pa zaradi tega, ker se z večkratno molžo doseže, da se vime razvije in so zato krave bolj mlečne. Tudi se s tem izogneš nevarnosti, da se mleko zastoji in zapeče v vimenih. Breje krave pa molzi po dvakrat na dan.

Ne premenjaj takoj in popolnoma suhe krme z zeleno! Če tudi imaš malo suhe krme, ne pozabi je mešati med zeleno, ker sicer ti živina oboli, ako boš naenkrat zamenjala v celoti suho krmo za zeleno!

Kako preženem krta v vrtu? Krt je sicer koristna žival, toda v svojem vrtu ga pa le nimaš rada, to vem. Zato mu v krtine in luknje nastavi cunj, ki si jih omočila s petrolejem, tega krt ne more vohati in se raje izseli.

★

Cene in sejmska poročila.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 13. maja 1932 je bilo pripeljanih 296 svinj in ena koza. Cene so bile sledeče: Mladj prašiči 5 do 6 tednov stari komad 75 do 80 Din; 7 do 9 tednov 90 do 120 Din; 3 do 4 mesece 150 do 250 Din; 5 do 7 mesecev 300 do 350 Din; 8 do 10 mesecev stari 400 do 450 Din; eno leto stari 500 do 750 Din. 1 kg žive teže so prodajali 5 do 6.50 Din; 1 kg mrtve teže po 8.50 do 9 Din. Koze komad po 130 Din. Prodanih je bilo 180 svinj in ena koza.

Mariborski živinjski sejem v torek dne 10. maja. Prignanih je bilo 9 konj, 13 bikov, 119 volov, 254 krav in 15 telet; skupaj 450 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže Din 3.75 do 4.25; poldebili voli Din 3 do 3.50; plemenski voli Din 2 do 3; biki za klanje Din 3 do 4; klavne krave debele Din 2.25 do 4; plemenske krave Din 2 do 2.25; krave za klobasarje Din 1.25 do 1.75; mlada živina Din 3.50 do 5; teleta Din 5 do 6; prodanih je bilo 190 komadov.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg Din 6 do 12; meso od bikov, krav in telic Din 4 do 6; telečje meso I. vrste Din 10 do 12; telečje meso II. vrste Din 6 do 8; svinjsko meso sveže Din 8 do 16.

Tiger pod pisalno mizo.

V Ganjam okrožju v angleški Indiji raztrgajo tigri in pantri letno najmanj 400 oseb. Domačini po teh džunglah so uverjeni, da živi duša raztrganega dalje v telesu tigra ali pantra. Zver ustreliti, pomeni v očeh Indijcev toliko, kakor zakriviti drugič smrt sorodnika ali znanca. Sorodniki onega Indijca, ki je postal žrtev zveri, sporočijo šele dolgo po nesreči krvavi slučaj. Nobeden od domačinov pa noče pokazati belemu človeku kraja, kjer se je odigrala žalostna igra, da bi ne šel in ustrelil živalskega kroloka.

Očividec, ki je preživel 10 let v indijskih džunglah kot predstojnik gozdarske uprave, je objavil pred kratkim tale doživljaj s kraljem džungle — tigrom.

»Dospel sem s tovarišem v Iskagundum, kjer je dvosobno uradno poslopje iz ilovice in pokrito s slamo. V teh neznošno vročih krajih je mogoče pregledovati uradne knjige le od zjutrajnega svita do poldne in na večer. Med opoldanskimi urami se poskrijejo celo domačini pred vročino.

Drugega dne proti večeru, ko sem se mudil v omenjenem kraju, je nastala nevihta, ki je onemogočila vsako delo

zunaj na prostem. Zgodaj je legla tema na zemljo, s tovarišem sva se potegnili vsak v svojo sobo, da bi pregledovala uradne zapiske ob svitu petrolejke. Moja pisalna miza je bila blizu vrat. Zato pljen v delo, sem naenkrat začutil v nosu oster vzduh. Ko pogledam proti vratom, mi je zastalo skoro srce od groze. Velikanski tiger je bil od mene oddaljen komaj za laket.

Vsaka sekunda je bila zame za celo življenje odločujočega pomena. Bilo mi je pri srcu kakor miški, katera ne more uteči mački. Z obupno naglico sem se pognal skozi odprta vrata, jih še zaklenil, nato sem se zgrudil od prestanege strahu. Tri metre proč v drugi sobi je delal mirno pri pisalni mizi moj tovariš. Toliko sem si le opomogel, da sem obvestil o groznem obisku prijatelja, ki je sklical služinčad in gozdarje.

Kaj je bilo storiti? Tudi najbolj drzen lovec na tigre bi se ne upal postaviti razjarjeni zveri v bran v ozki sobi. Zabarikadirali so okna ter vrata in nato odprli duri le toliko, da je lahko gozdar vsaj nekoliko polukal skozi odprtino v sobo, v kateri je še vedno brlela svetiljka. Šele po skrbnem ogledovanju je zapazil, da leži tiger mirno pod pisalno mizo in maha jezno z repom. Nato smo zaklenili vrata, izrezali v nje luknjo in skozi to je oddal gozdar strel v zver. Komaj se je razblinil pok, je odmevalo iz sobe nepopisno premetavanje mize, omar, stolov in sploh cele opreme. Petrolejka je padla na tla in ugasnila brez eksplozije.

Po kakih desetih minutah pa je postalo v sobi vse zopet tiho. Odprli smo previdno nekoliko vrata, a nismo videli ničesar, ker je bilo temno kakor v rogu. V očigled težko ranjenemu tigru vrata čisto odpreti, bi bila blaznost in gotova smrt. Sklenili smo, da bomo pogledali v sobo skozi luknjo, katero bomo napravili skozi strop. Načrt smo tudi izvedli. Skozi odprtino na stropu smo spustili v izbo gorečo leščeberko in ob svitu smo videli, da leži v kotu tiger nepremično. Radi previdnosti je oddal

gozdar še en strel in šele nato so se upali nekateri možje v sobo.

Preiskali smo ubito zver, bila je tigra, in dognali, da je bila pred dnevi zranjena od strele v trebuh, kjer je že bilo vse zgnojeno in bi bila vsaka druga žival že davno poginila. Omamljena od notranjih bolečin je poiskala tigra zatočišče pred nevihto. Njene bolečine so morale biti tako silovite, da se ni zbal niti luči, ampak si je le hotela poiskati prostor, kjer bi bila poginila na suhem.«

Selnica ob Dravi. Oživela je zopet narava. Toplo spomladansko solnce ogreva sleherno bilko, ki mu vrača hvaležno s proti nebu se dvigajočo glavico. In z življenjem narave je oživelo in se prebudilo iz spanja tudi življenje naše »Čitalnice«. Napolnjuje se zopet društvena dvorana z mladino polno moči in nad. Prvi in glavni znak dela je, da zopet redno posluje knjižnica vsako nedeljo in praznik po pozni sv. maši. Nabavila si je precejšnje število novih knjig, ki so izšle v raznih zbirkah. Zato prav vljudno vabimo vse prijatelje dobre knjige, da segajo v obilnem številu po njih! Izobrazimo si srce in um! Da bo življenje »Čitalnice« res slično življenju narave spomladi, vsak dan lepše in bogatejše, naj bo tudi mladina »Čitalnice« vedno bolj in bolj plemenita! Na praznik sv. Rešnjega Telesa popoldne priredi »Čitalnica« našim dobrim mamicam »Materinski dan«. Na sporedu bodo deklamacije, slavnostni govor č. g. Fr. Kolenca, tajnika K. A. iz Maribora, in krasna igra s petjem v štirih dejanjih »Dve materi«. — Pridite vsi, da izkažemo hvaležnost svojim mamicam; posebno ste vabljene mamice, da vidite, kako vas ljubimo! Vstopnina 4, 2 in 1 Din.

»Slovenski Gospodar« stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrletno 9 Din.

Mož z 260 nevestami.

Višek glede sleparstva z ženitvami je dosegel ameriški zavarovalni agent Emanuel Tuma, ki je bil zadnje dni aretiran v okolici moravskega mesta Brno. Zaprti je pričeval v 60 listih oglase, da išče nevesto. Izdajal se je za inženjerja in višjega uradnika. Na objavljene oglase je prejel 260 ženitvenih ponudb. Med ponudnicami so bile tudi poročene žene, ki so se že ukvarjale z načrti ločitve in ponovne možitve. Ko je obiskal Tuma zopet eno od svojih »nevest«, ga je zadela usoda. Nevesta mu je že bila posodila 10.000 čehoslovaških kron. Ker pa je že bil Tuma v okraju ome-

Januš Golec:

Trojno gorjé.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

21

(Dalje.)

Nič boljša nego po drugod je bila posmrtna usoda na kugi pomrlih v spodnjih krajih. Grajska oblast in ljudje so se tolažili v mesecih grozne kužne košnje, da bodo že pozneje prenesli kosti nesrečnih žrtev v blagoslovljeno zemljo. Marsikaj se v nevarnosti ter stiski obljudi, na kar pozneje človek tako rad pozabi. Za kosti kužnih mrličev se ni nikdo zmenil. Veliko je bilo, če se je orač na njivi ognil groba s plugom, navadno pa so orali kar po stari navadi. Izorane kosti so zložili kje ob robu njive, da so strašile po dnevi in posebno še v nočeh. Ema je komaj pregovorila škofove oskrbnike, da so razpisali nagrade v denarju in vinu vsem onim, ki bodo po poljih zbrane človeške kosti lepo prepeljali na pokopališča, kjer bodo blagoslovljene in pokopane v skupne grobove. Denar in vi-

no sta vlekla in le na ta način so prišli na kugi pomrli tudi do počitka v blagoslovljeni zemlji.

Mnogokje ob Sotli naletimo na skupino njiv, ki se imenujejo »grobišče« ali »groblje«. Na grobljah pravijo polju od vasi Dolnja Buča do gozdička pred župno cerkvijo Sv. Petra na Bučah. Tukaj sta izkopala kosti okužencev z drugimi pomagači doljnobučka kmeta Kostajnshek in stari Gnus. Gnus se je bil naluckal ob tej priliki grajskega vina. Vsled starosti in preobilne pijače ga je zadela pri pogrebem opravilu kap, da je padel mrtev po mrliških okostjih. Ljudje so zavpili prestrašeni na ves glas in odbežali v trdni veri, da je oplazila kuga starca. Ob robu njive je bila kravja vprega, s katero so odvažali kosti na Buče na pokopališče. Nikdo se ni več zmenil za mrtvega Gnusa, ne za od gladu mukajoči kravi v jarmu. Živali sta odvekleli zavrti voz v gozdič, zadeli ob drevo in poginili od gladu. Bolj ko sta mukali kravi od gladu bolj je bilo celo okolico strah, da drvi v kraj kuga, na katero so bili ljudje jedva nekoliko pozabili in si opomogli od neizprosne morije. Šele po celih tednih za opisanim dogodkom,

Nove knjige.

Dr. Mihael Opeka: Očetov klic. Sedem govorov o katoliški akciji. Cena 10 Din, s poštnino 11. Din. Naš največji govornik se je s svojo znano temeljitostjo lotil tudi po sv. Očetu zapovedane katoliške akcije, ki je zdaj v sveti Cerkvi pač eno najbolj perečih vprašanj. Pojasnjuje nam to akcijo, kako jo naj vršimo z molitvijo, ne samo zase, ampak tudi za druge, z vzgledom, z besedo doma, v družtvih, v tovarnah, z naročanjem dobrih listov, z dobrodelnostjo, s katero so tudi v naših časih veliki možje kakor dr. Karel Sonnenschein v Berlinu dosegli ogromne uspehe, z duhovnimi vajami = posebno lepo poglavje, ki jih sedanji sveti Oče tudi tako toplo priporočajo. Stori nekaj v tem oziru lahko vsak, vsaj v svoji družini. »Kakršne bodo družine, taka bo družba človeška. Božje kraljestvo mora priti najprej v hiše in domove, potlej bo zajelo tudi ulice in ceste« (str. 31). »Vse polno je poti za to setev. Če se ustaviš laži in daš pričevanje resnici,« pravi kardinal Faulhaber, »če se zavzameš za dostojnost v javnem življenju, če zavrneš hujškanje zoper škofa, če braniš pravice Cerkve v šoli, si apostol katoliškega gibanja« (str. 34). Torej vsi so poklicani na delo za katoliško akcijo; zato bo knjiga vsem potrebna.

Glas Slovenke iz Rusije.

Neka slovenska gospa je prejela iz Rusije od Slovenke, ki se je s svojim možem Rusom izselila na Rusko, naslednje slovensko pismo. Pisno je bilo pisano 7. februarja tega leta in se glasi:

»Draga naša botra! Prav iskreno Vas vsi štirje pozdravljamo in Vas prosimo, da bi nam oprostili, ko Vas s tem pismom spet nadlegujemo. Močno me žalosti, da sem Vam poslala že tri ali štiri pisma, pa žal nisem še dobila nobenega odgovora. Ne vem, ali prihajajo pisma v Vaše roke ali ne. Najbrže ne, kajti upam, da bi mi bili odgovorili vsaj malo, ko sem tako prosila odgovora.

Danes se spet zatekam k vaši milosti. Upam, da nas ne zavržete v takih težkočah in zadregah. Mi vsi trpimo la-

koto. Če se ne poboljša, se menda nikdar več ne vidimo, ker nas čaka smrt od lakote. Dosedaj smo se še kolikor toliko preživljali. Kadar imamo kruh, ga jemo; če ga pa ni, smo pa brez njega. Odslej naprej pa že ni več upanja, da bi še bilo mogoče dobiti kaj kruha, ker je silno drag. Mi pa nimamo denarja in ničesar, kar bi mogli prodati. Moja obleka, ki mi je še ostala, tukaj ni v modi. Zato je ne morem prodati. Zdaj vsak prodaja vse kar ima, pa ni pri kom kupovati. Vsak hoče jesti. Delavce tudi od dela odpravljajo in iz mesta, ker se jih je mnogo v mesta nabilo. Tudi moj mož je že dvakrat hodil v mesto dela iskat. Da bi se vsaj čez zimo preživel. Pa ni mogoče najti stanovanja, niti za njega samega. Povsod je vse napolnjeno. Če pa ne oznaniš, kje stanuješ, te ne vzamejo na delo.

Draginja raste že nekaj let. Jajca na primer stanejo 10 komadov od 5 do 7 rubljev; kravje maslo funt od 10 do 11 rubljev, mleko liter 2.20 do 2.50 rublja, pečen kruh 1 in pol kg do 2 kg stane 8 rubljev, pa ga težko najdeš na trgu, po pekarnah in prodajalnah prodajajo kruh samo za mestne delavce na karto. Moka je zelo draga in jo je težko dobiti. Sladkorja v naši prodajalni od meseca junija lanskega leta že ni bilo več itd. Sploh Vam ni mogoče vsega popisati. Daj Bog, da bi vsaj to pismo dobili in mi odgovorili. Mi vsi Vas ponižno prosimo, da bi nam poslali, ako je mogoče, po pošti vsaj črnega posušenega kruha. Pisala bi domov materi in očetu, pa si mislim, da bi težko prenesli take žalostne novosti od nas. Zato tudi upam, da jim Vi ne razložite vsega natanko, da jim ne bi še moje težave prikrajšale življenja. Ne morem si misliti, kaj je vzrok, da ne dobivajo mojih pisem. Saj sem jim že večkrat pisala. Vam sem že davno hotela pisati in Vas prositi pomoči, pa si nisem upala. Zdaj sem se vendar odločila ter se zatekla k Vaši milosti in upam, da Vaša dobrotljiva roka tudi zdaj no odreče pomoči. Če bi Vam ne mogli v življenju povrniti, naj

pa Vam ljubi Bog poplača vse Vaše dobrote!

K temu življenju pa imamo zdaj še tudi hudo zimo, velik mraz, še hujši pa so tod neznosti vetrovi, ki noč in dan neprenehoma pihajo. Šivanja letos ni nič, ker ni nič blaga. Pri nas na selu zdaj nihče ne misli na obleko, ampak samo na živež, najbolj pa na kruh. Sedem vrst daleč od naše vasi je bila posejana koruza. Tja je hodil moj mož po zimi iskat ostankov. Zdaj jih pa ni več, pa tudi preveč mrzlo je še in s snegom jih je zasulo.

Čeprav je letos lepo obrodilo zrnje, pa tudi krompir je bil zelo debel in mnogo ga je bilo, pa ga niso dali iz »arteli«. (Artela je zadruga.) Odpravili so vse nekam na postajo. Zdaj ljudje prevečajo pleve, da bi se vsaj do leta mogli preživeti. Pa zelo malo tega poslednjega zrna, ki so ga prej toliko kuram sipali, smo že davno prejeli. A ta moka je bila zelo črna in grenka kakor pelin, zaradi raznovrstnih trav in njihovega zrna. Zdaj pa sklenem svojo slabo pisavo ter Vas še enkrat prav lepo prosim, da ne zamerite slabi pisavi posebno pa ne temu, da sem si upala Vas nadlegovati s takim pismom.

Prav ponižno Vas še enkrat prosimo, ako bi bilo mogoče poslati nam vsaj suhega kruha...« Slede še pozdravi in podpis.

Vprašanja in odgovori.

F. S. v V. Kako postanem lesni trgovec, ki bi dobavljal les direktno tvrdkam? — Tak nasvet je težko dati, ker morate to znati, kako se les prodaja. V tem času tudi velike tvrdke ne naročajo lesa. Za trgovanje izven države morate znati trgovske predpise, jezik itd. Kadar bodo ljudje uvideli, da je samo združništvo njihova rešitev, pa bodo svojemu združništvu posvetili vse sile, bodo tudi zadruga za prodajo lesa pomagale kmetu, da bo svoje blago direktno prodajal.

A. J. v B. Opuščena občinska cesta, ki jo je hotel nekdo brez potrebe uporabljati, je bila po

ko je priromala zadeva s starim Gnusom in kravami do ušes podsreškega oskrbnika, so opravili njegovi hlapci delo pogrebcev in zatrili med Bučani trepet pred — kugol!

X. POGLAVJE.

Iz dosedanjega poteka povesti smo lahko uvideli, kako tesno je združevala Slovence in Hrvate nevarnost. Skupno so se lotili zadnjega boja za staro pravdo. Kosila in morila je istočasno med obema bratomâ črna smrt — kuga. Najbolj pa so bili navezani na medsebojno pomoč v dobi turške nevarnosti. Malokdo v Evropi je toliko trpel od polmeseca kakor ravno Slovenci ter Hrvati. Ramo ob rami so se borili proti neprestanim turškim navalom, jih odbijali, zaustavljali in so se tolikokrat skupno maščevali nad turško roparsko družaljo z vpadi v njeno ozemlje.

Za boljše umevanje naslednjega poglavja treba omeniti, da so zasedli l. 1354. Turki polotok Galipoli in so postali s to zasedbo odločujoče gorje za celo Evropo. Leta 1371. so premagali Srbe na Marici in jim je prinesla zmaga južno Srbijo do

Kosova. Bitka na Kosovem polju leta 1389. je napravila Turke za gospodarje severne Srbije. V drugi polovici 15. stoletja so si podjarmili vse še na videz samostojne srbske države z Bosno, Hercegovino in Črno goro vred. Sava in Donava sta postali severna meja mogočne turške države. Po osvojitvi južnih balkanskih držav so prodirali Turki z neugnano silo na Ogrsko, Hrvatsko in ropali, morili, požigali po slovenskih deželah in odvajali žensko in moško mladino v sužnost. Ako bi bili odrekli v časih splošnega turškega zmago-slavja še Hrvati in Slovenci, bi se bil moral podati sultanu Dunaj in za njim bi bili okusili Nemci, kak sosed da je verolomni Turčin.

Turki se niso držali navade, da bi bili napovedovali velike vojne, manjše napade ob meji pa so organizirali bosanski paše po svoji tolovajski volji in so pridivjali na plenitve povsem nepričakovano. Da bi bili naši slovenski in hrvatski predniki vsaj nekoliko varni vred turškimi presenečenji, so si uredili sami poročevalsko službo.

Skraja so opazovali ob hrvatsko-turški meji priprave ter gibanje turških čet posebni ogledni-

njene izvoljenke, je obiskal od tamkaj še druge neveste po okolicah. V Godingu pri Brnu je zadel na nevesto, kateri je izvalil 2000 kron. Ko je pa tirjal od ženske še večjo vsoto, se je obrnila zakonaželjna po nasvetu sorodnikov na orožništvo, ki je Tumo prijel baš v trenutku, ko si je pustil izplačati večjo denarno vsoto od druge neveste. Po aretaciji so našli v sleparjevem stanovanju seznam od njega osleparjenih ženskih žrtev, ki znaša čisto čedno število 260.

Bilanca svetovne vojne.

Na podlagi statističnih podatkov mednarodnega urada za delo so sestavili strokovnja-

občini z banovinskim dovoljenjem črtana. Srezi ki načelnik je na svojo roko zopet zahteval jo otvoriti. **Ali se lahko kam pritožim?** — Pravico imate se pritožiti na bansko upravo. Lahko pa seveda na podlagi banske odločbe nastopite zoper vsakega, ki vozi po vašem, s tožbo za motenje posesti.

F. J. v T. Pred pričami sem dal aro za posest in se naselil. Sedaj dotični noče izpolniti pogodbe. Ali naj svet obdelujem? — Svet obdelujete, njega pa tožite na izpolnitev pogodbe.

J. A. v P. Kupil sem kot trgovec živino, med tem je cena padla. Ne morem prevzeti. Ali zgubim aro? — Če kmetje samo aro obdržijo, boste zadovoljni. Oni lahko zahtevajo, da jim živino odkupite po dogovorjeni ceni, ali povrnete škodo, ki je za nje nastala, ker bi lahko drugemu prodali.

I. Ž. v O. Čista voda v vodnjaku smrdi. Kaj naj ukrenem? — Kar zadeva vodnjakov, se obračajte na Higijenski zavod v Ljubljani, od tam boste prejeli vsa navodila gg. strokovnjakov zastoj na razpolago.

A. F. v Š. Na sosedovi parceli na meji rastejo hrasti, ki delajo senco njivi. — Na drugi meji je zasajeno grmovje za živo mejo. Po dogovoru bi se moralo sekati na meter visoko, a sosed noče. Kaj naj naredim? — V prvi zadevi glede hrastov ne morete drugega napraviti kakor to, da posekate veje, ki visijo čez mejo nad vaš svet, v kolikor visijo čez. — Glede žive meje morate sosedu dokazati s pričami ali pogodbo, da se je sosed tako zavezal, da bo sekal mejo. Najboljše ukreneta oba, da gresta drug drugemu na roko, dobra sosesčina je zlata vredna.

J. F. v D. Sin je bil ranjen. Zdravnik zahteva od mene povračilo. Ali sem dolžen plačati? Sin je 24 let star. — Zdravnik ima pravico zahtevati plačilo. Ako sin sam ne plača, zahteva od vas. Pošteno je, da plačate, sin pa vam povrne, oziroma povrniti mora tisti, ki ga je ranil. Kdaj bodo fantje uvideli, da surovost in pretep dela škodo in sramoto vsaki domači hiši?

D. M. v R. v. Nekdo mi je dolžen. Ali lahko kar obdržim njegov sod? — Vi terjajte denar nazaj. Če ne da, tedaj tožite in zarubite kar ima. Ta čas ne dajte sode iz rok.

Isti. Smejo lovci streljati pse in mačke v gozdu ali na polju? — Smejo, v kolikor to zakon dovoljuje. Lovski zakon smo že objavili.

Isti. Kaj pomeni na kuverti tiskovina? — Tis-

kovina je samo tiskano sporočilo, zato se pošilja v odprtem pismu le z znamko 25 par.

N. K. v H. Kako naj napravimo, da se skupna gmajna razdeli? — Najbolje sporazumno, vsi lastniki stopite skupaj. Če je pa spor, uredite pri občini, prepire pa pri sodnji. Le brez tožbe! Zoper slabe občinske ceste se pa pritožite na srezko načelstvo, ako pritožbe doma nič ne zaležejo.

J. H. v R. Ali mora občina na občinski cesti, ki gre preko potoka, most popraviti? — Seveda mora. Ako občina onemogoči po svoji cesti prevoze, imate pravico pritožbe na sresko načelstvo.

A. G. v K. Od neke družbe v Mariboru sem kupil srečke, plačal vse, ali srečk ne dobim. — V priporočenem pismu zahtevajte, da vam srečke takoj pošljejo, če ne, jih morate tožiti!

A. N. v D. Ali sme občina dati poselsko knjižico mladoletnemu brez privoljenja očeta? — Ne sme. Smela bi le tedaj, če je oče pod kuratelo. Tedaj bi moral dati dovoljenje varuh mladoletnega.

B. V. 2, 3. Ali sem dolžen plačati odvetniku tole vsoto...? — Pri tožbah lahko vsak zahteva, da sodnija odmeri odvetniške stroške. Če pa odvetnik dela pogodbe za vas, ima pravico računati po svoji odvetniški tarifi. Vaš slučaj je malo nejasen. Ako vaš od leta 1927 dalje sploh ni terjal, je terjatev zastarela. Ako sedaj nič nimate razen prevžitek, vas bo pustil pri miru. Kupnih pogodb navadno ne delamo pred odvetniki, ampak pred notarji.

Č. V. v F. Ali je za zidanje kapele potrebno stavbeno dovoljenje? — Kapela ni ob cesti in ni stavba, kjer bi se prebivalo, zato ni potrebno za njo stavbeno dovoljenje, razven cerkvenega. Sicer pa zidar, ki bo zidal, mora vse te reči urediti.

A. J. št. 292 K. Kako bi smel moj sorodnik iz Avstrije pri meni bivati dalje časa? — Vaš sorodnik mora imeti potni list. S tem se zgledi pri naši oblasti (na srežu), da mu dovoljenje za bivanje podaljšajo, kakor hitro bi prvo dovoljenje poteklo. In to se ponavlja. Enkratno dovoljenje se daje navadno na šest mesecev.

J. Č. v V. Občina noče dela za kuluk, ampak denar? — Za vaš slučaj prav, ker ste zamudili prijavo, da boste delali.

M. L. P. Kaj bo z denarjem v »Samopomoči«? — Sploh ne poveste, katere Samopomoči se ti-

če, ker jih je več. Ponavljamo, da glede Samopomoči ne bomo odgovarjali, ker nimamo vprašanja, zato pojdejo taka pisma v koši!

I. G. v P. Nekdo mi ponuja zavarovanje »Materinska pomoč«. — Čitajte odgovor zgoraj. Mi smo svoje mnenje že povedali. Vsak ima svojo pamet in mi mu modrosti ne moremo dajati, ako ne veruje našim besedam: Česar ne poznate in niste dognali, da je res dobro, ne sprejmite, ne podpisujte! Vsako stvar preje premislite, ne udajte se lepim besedam, ampak samo svojemu prepričanju!

S. A. v K. Ali mora prodajalec konja dati popisni list, ki ga zahteva vojaška uprava, sicer bi bila pogodba neveljavna? — Prodajalec vam je sicer dolžen dati vse dokumente, če sta se tako zmenila, pogodba pa je kljub temu veljavna, ker ste konja že zdavnaj sprejeli v last.

P. V. v V. Ali ima hčerka pravico do stanovanja po pokojni prevzitarici? — Če je prevzitek bil določen samo za mater, hčerka nima pravice do stanovanja. Ako odpovedi ne sprejme, morate sodnijsko odpovedati.

P. P. v K. Kupil sem že pred dvema letoma kos zemlje, ali mi ne da odmeriti. Kaj naj storim? — Če ste plačali in imate potrdilo, tožite. Glede sosedovega drevja je samo to mogoče, da veje ne visijo nad vaš vrt, sicer lahko sadi do meje.

H. F. v L. Kaj se zahteva za trgovski obrtni list? — Tri leta učne dobe, najmanj dve leti pomočniške, polnoletnost. Vaš nečak lahko vloži prošnjo, če ima vse tri dokumente.

M. H. L. H. M. 55. Ali kot slovenski izseljenec lahko dobim zemljo v južni Srbiji? — Obrnite se na izseljeniški urad pri banski upravi v Ljubljani.

L. S. v O. Sodnik me je obsodil plačevati mesečno 110 Din za otroke. — Sodnik je itak milo sodil. S 110 Din mesečno se ne oskrbi lahko dva otroka. Zoper to ni pritožbe.

J. L. v M. Moj delavec je 15 let pri meni, pa ni naš državljan. Kako naj vložim prošnjo? — Izposluje si naj zagotovilo vaše domače občine, da ga sprejme v občinsko zvezo. S tem gre na srezko načelstvo, kjer vložiti prošnjo.

K. B. v O. Ali moram za leto 1930 in 1931 plačati kuluk? — Plačati je treba. Če pa se kje ne more plačati, se naj ne rubi, tako je navodilo banske uprave.

== ==

ki pregled izgub v svetovni vojni.

Mrtvih vojakov je bilo 9.998.771, težko ranjenih 6.295.512, drugih ranjencev 14.002.039. Civilnih žrtev (žrtev vojne in bombardementov, pokoljev, letalskih napadov, obsojenih zaradi vohunstva in drugega) je bilo 12.000.000. Vojnih sirot je 900.000, vojnih vdov 5 milijonov, beguncev 10 milijonov.

Gmotna škoda, ki jo je povzročila vojna posredno in neposredno, to je uničen vojni material, potopljene ladje, uničene hiše, znaša po Hooverovem računu 400.000 milijonov dolarjev.

Največji predor na svetu.

Letos v jeseni bo pre-

ki. Ako so bili sigurni, da se odpravlja Turek na rop, so prijezdili z vso naglico preko Hrvatske med Slovence. Z gradov po Sloveniji je bil opozorjen naš kmet s strelji iz topičev, da bo pridrvel nad njega Turek.

Ker se je pa izkazal opisani način opozorilne službe večkrat kot prepočasen, so uvedli kresove. Na visokih gorah so pripravili velike grmade. Te so začele goreti ena za drugo od hrvatsko-turške meje in oznanile tudi Sloveniji, da se jej bliža turško opustošenje. Slednje opozorilo s sežiganjem kresov je bilo za tedanje čase še najhitrejše in je ostalo v navadi, dokler je teptalo zemljo naše domovine kopito turškega konja.

Ako je napovedal svit gorskih kresov: Turek je vpadel, se je zaprl gospod za varni grajski zid; kmet je ostal na prosti ravnini, oborožen le s kakim nerodnim orodjem. Prepričal se je, da se v slučaju resne nevarnosti ni zanesti na grajsko gospodo, pozidal si je svoje lastne utrdbe. Kot obrambne točke si je izbral cerkve ali pripravne postojanke blizu svetišč in te je utrdil. Kmečke utrdbe krog hramov božjih in blizu njih so imenovali tabore.

Ko so telefonirali kresovi drvenje turških jezdecov, so spravile kmečke roke z vso naglico: deco, žene, starce in blago v cerkev; mžje in fantje pa so se branili izza utrdbe proti Turkom. Turški vpadniki niso skoraj nikoli dolgo oblegali taborov, gradov po višinah se niti lotili niso.

V slovenskih pokrajinah je nekaj pomenila proti Turkom edino le samopomoč kresov in taborov.

Za turške vpade na hrvatsko in slovensko ozemlje se skrajna avstrijska vlada sploh ni zmenila. Šele neprestano prodiranje turške moči je narekovalo vladi uvedbo posebnega turškega davka, čigar dohodki so se uporabljali za vzdrževanje obrambne vojske proti turški sili. Ti vojaki so bili le plačani najemniki, ki so vršili še tedaj slabo svojo dolžnost, če so prejeli redno plačo, a so čisto odrekli, ako so slučajno izostali denarni prejemki. Mnogokrat se je zgodilo, da je plenila najemniška vojska bolj med Hrvati ter Slovenci nego čete bosanskih paš.

Početkom 16. stoletja je organizirala vlada obrambo napram Turkom na ta način, da je

Kotlje. Dne 8. maja se je vršil v osnovni šoli v Kotljah zaključek osnovnega samaritanskega tečaja, kateri je trajal od 15. novembra 1931 do 7. februarja 1932 ob prav dobri udeležbi od strani domačinov. Sklepu je prisostvoval poleg tečajnikov tudi del ostalega občinstva. Oblast je zastopal sreski načelnik g. dr. Hacin iz Prevalj, krajevni odbor Rdečega križa v Guštanju pa njega predsednik, tajnik, trije odborniki in ena odbornica. Po pozdravu g. župana Petriča je povzel besedo vodja in predavatelj tečaja zdravnik g. dr. Boštjan Errath. Govoril je o pomenu in važnosti samaritanstva, o organizaciji Rdečega križa, in o nalogah dobrega samaritana. Zahvalil se je občinstvu za veliko zanimanje in krajevnim faktorjem za intenzivno sodelovanje. Sreski načelnik g. dr. Hacin je čestital krajevni odboru Rdečega križa v Guštanju, pod čigar okriljem se je vršil tečaj, k lepim uspehom, ki se vrstijo drug za drugim. Vzpodbujal je k nadaljnjemu požrtvovalnemu delu, navzoče pa je pozival, da se strnejo okrog te prekristne organizacije in delujejo v duhu njenih pravil. Nato je govoril šolski upravitelj g. Adolf Sokol v imenu tečajnikov in krajevnega tečajnega odbora za Kotlje. Da je tečaj v splošno zadovoljnost uspel, je pripisovati lepi vzajemnosti in složnemu delu lokalnih faktorjev in tečajnikov ter tečajnic, predvsem pa požrtvovalnosti g. dr. Erratha. Vse priznanje gre tudi g. Rajku Kotniku, ki je tečaj zelo podprl in se mnogo trudil za čim lepši uspeh. Konečno je poklonila poštarica gđc. Elica Krakerjeva v poetičnih besedah g. dr. Errathu krasen šopek svežih klinčkov in vrtnic v znak priznanja in hvaležnosti, nakar so je izvršila razdelitev samarijanskih listin 23 tečajnikom.

Otiški vrh pri Dravogradu. V noči zadnjega aprila na prvi maj smo šentpeterski fantje razsvetlili celo župnijo in daleč na Koroško in Štajersko s posebnim ognjem. Na vrhu pohorskega grebena, visokega okoli 700 metrov, smo napravili velik kres, da naznanja prvi maj. Spuščali smo rakete in streljali s topiči, da je kar grmelo tja pod Urško goro; postavili

smo mlaj in fantje so nas razveselili s svojo godbo. — Žalostno so zapeli zvonovi sv. Petra in podružnične cerkve sv. Ožbalta ter naznanjali, da je dne 30. aprila umrl g. Mihael Gnamuš, po dom. Hribernik, v prezgodnji starosti 62 let. Mož je bil dalje časa cerkveni ključar pri podružni cerkvi sv. Ožbalta. Z veliko žalostjo in s potrjim srcem smo ga dne 2. maja položili v hladni grob. Bog mu daj večni mir in pokoj! Domačim iskreno sožalje! — Morda bi si kdo mislil, da nas nič ne obiščejo vlomilci, pa je ravno narobe. Ponoči od 2. na 3. maja so neznani vlomilci vdrli v klet g. Antona Navenšek in mu odnesli okoli 40 kg slanine. Ko so izvršili svojo drzno nalogo, so izginili neznano kam. Že drugi dan so bili obveščeni orožniki o tem vlomu, do zdaj pa se jim še ni posrečilo izslediti vlomilcev.

Bresternica pri Kamnici. Ravno zdaj pridi k nam, ki ljubiš lepoto kraja in krasoto lepo obdelanih njiv in dobro oskrbljenih vinogradov. Predvsem pa boš rad gledal naše mnogoštevilne sadonosnike v najbujnejšem cvetju, iz katerih se svetlikajo naše hiše kakor lepo okrašeni majniški oltarji. Videl bi tudi, kako radi se zbiramo večer za večerom pri naši vaški kapeli, da častimo majniško Kraljico ter prosimo obilnega blagoslova božjega.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukajšnje protovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo, dne 12. junija tega leta veliko tombolo pri g. Kirbišu ob priliki župnega sestanka.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Pri vdovi Magdalenii Ješovnik v Bračkovci je služil za hlapca Jožef Belcl. Domači sin Janez Ješovnik je živel s hlapcem v prepiru, ker je imel Belcl pri materi glavno besedo. V kregu je navalil hlapec na večer na domačega sina z motiko, ta je stekel po puško in ustrelil v razjarjenosti Belcla. Janez se je sam javil orožnikom, ki so ga predali v zapore okrajnega sodišča pri Sv. Lenartu.

Sv. Ana v Slov. goricah. V lepem številu smo spremljali v nedeljo, 1. maja, k zadnjemu počitku daleč naokrog znanega in spoštovanega moža Antona Drozg, posestnika iz Žic. Rajni je bil vzor moža v verskem in narodnem oziru. Bil je marljiv in skrben ter si je veliko prizadeval pripraviti sebi in svojim lepo bodočnost. Rad je zahajal v cerkev in k svetim zakramentom, ni ga zadrževala huda zima ne

blato, da ne bi v nedeljo in praznik spolnil svoje krščanske dolžnosti. Vso zimo je bolehal na vodeniki, katera mu je povzročala hude bolečine. Pa vse je voljno prenašal; pokrepčan s svetimi zakramenti je kot sedemdesetletni starček dne 28. aprila mirno v Gospodu zaspal. Da je bil čislán in priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kot dolgoletnemu naročniku »Slov. gospodarja« želimo njegovi duši večni mir in pokoj, njegovi ženi, sinu in hčeram pa naše sožalje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V sredo pred Križevim je bila ob veliki udeležbi pokopana Marija Mlakar, rojena Jurič, vdova uglednega kmeta Antona in svakinja že rajnega slovitega našega rojaka č. g. dekana dr. Ivana Mlakarja. Bog daj blagi ženi večni mir! Na sedmini so žalujoči zbrali za novo bogoslovje 110 Din. Bog plačaj vsem darovalcem! — V nedeljo, dne 8. maja je opoldne prihrula nevihta s točo, ki se je četrt ure gosto sipala. Naj bi nam bilo odslej z njo prizaneseno!

Slov. Bistrica. Dne 6. maja je bil tukaj pokopan g. Jožef Pichler, inšpektor davčne uprave v Slov. Bistrici, ki je dopolnil 56. leto. Velika udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bil rajni spoštovan pri meščanih in v okolici. Pogreba se je udeležilo mnogo uradništva iz Slov. Bistrice, Maribora, Konjic, celo iz Avstrije, kakor tudi požarna bramba. Zibelka je rajnemu tekla v Ločiču, župnija Sv. Urban pri Ptujju, kjer sedaj gospodarji njegova sestra Marija. Po dovršenih študijah se je posvetil službi, katero je vršil 36 let. Pred dvema leti je bil odlikovan z visokim odlikovanjem ter obenem imenovan za inšpektorja davčne uprave. Blagi duši svetila večna luč. Žalujoči soprog, sestri in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Ormož. V ponedeljek, dne 9. maja je bila občinska seja. Zaradi spremembe trošarinskega zakona se v občinski proračun postavljena proračunska kvota ne bo dosegla. Sklene se iskat sporazum z gostilničarji za pavšaliranje na odpadajoče trošarine. Od tujcev in letoviščarjev se sklence pobirati Din 1.— davka od osebe, dneva in postelje. Glede uvedbe motornih vlakov Murska Sobota-Pragersko se sklence stopiti v stik s ptujskim mestnim načelstvom glede višine na mesto Ormož odpadajočega prispevka, nakar šele bo mestni odbor v tej zadevi končnoveljavno sklepal. O predlogu občinskega od-

utrdila ozemlje ob hrvatsko-turški meji in ga zasedla z vojaštvom. Obmejne gradove in mesta so obdali z jarki ter močnim obzidjem in nastanili po trdnjavah večje ter manjše vojaške oddelke. Na ta način je bila s časom organizirana vedno pripravljena Vojna krajina.

Vojaško silo v Vojni krajini je ojačila vlada z naselitvijo uskokov ali prebegov. Bili so to iz turškega jarma pobegli Bosanci, ki so se naseljevali po Dalmaciji in Hrvatski. Uskokom je dala avstrijska vlada zemljo in jih oprostila desetine in tlake. Morali so biti stalno pripravljene, da odbijajo turške napade. Imeli so lastne kneze, le njihovi najvišji poveljniki so bili tujci.

Leta 1579. so zgradili močno protiturško trdnjavo Karlovec. Tedaj so določili, da naj prebiva eden od v Vojni krajini poveljujočih generalov v Karlovcu z oblastjo od morja do Save, drugi general se naj zadržuje v trdnjavi Varaždin in naj bo poveljnik od Save do Drave. Prva Vojna krajina se je imenovala »hrvatska«, druga pa »slavonska«. Uskoke so nazivali graničarje. Vrhovno poveljstvo za celo Vojno krajino ali granico je tvo-

rilo notranjeavstrijsko dvorsko vojno svetovilstvo v Gradcu.

Rane, katere je bila usekala kuga krajem ob Sotli in Bistrici na življenju ter imetju, je zacelil čas primeroma hitro. Kužnemu letu so sledile obilne letine. Kmet si je opomogel glede ureditve posesti in razmnožitve živega blaga. Pričelo je zopet živahno trgovanje z živino med Štajerci in Hrvati. Na velikih sejmih so znali Zagorci toliko povedati, kaj da mora prestati prebivalstvo nižje Zagreba in posebno še po Slavoniji od turških vojsk. Mnogo so ljudje govorili o strašnih posetih Turkov po raznih krajih ob Muri v Slov. goricah. Spodnji slovenski kraji so imeli dolgo časa mir pred Turki. Splošno je bilo utrjeno med narodom mnenje, da je oplašila Turčina kuga in ga ne bo tako hitro v goste. Mirna leta so pomogla obsoteljskim revežem na noge, da so imeli vsakdanjega kruha, polič vina in ob svetkih še tudi kaj mesenega za priboljšek.

dana prometu železniška zveza v Italiji: Florencija—Bologna. Nova proga vodi v čisto ravnini črti tudi skozi gorovje. Da so pa dosegli ravno smer, so morali zgraditi veliko mostov ter podzemeljskih rovov, kar nikakor ni bila lahka naloga za inženere in delavce. Na dolžino 82.940 m so morali zgraditi 250 umetnih zgradb. Na daljavo 50 km je 31 predorov, 38 mostov in 189 prehodov. Na tej progi je na celem svetu najdaljši predor v dolžini 18.510 metrov. Simplon tunel je sicer dolg 19.700 m, a je zgrajen v dveh rovih, šentgothartski predor je dolg 14.900 m, in predor Mont Cenis pa 13.636 m.

(Dalje sledi.)

bornika J. Krivca, da se odpokliče iz upravnega odbora mestne hranilnice iz občinskega odbora izločenega odbornika M. Masten, se razvije živahna debata, v katero posežejo odborniki: Grivec, Vrhovčak, Rajh in Rojs. Končno da župan I. Veselič na glasovanje predlog o odpoklicu hranilničnega odbornika Mastena, ki je bil z večino sprejet. Proti je glasovalo pet občinskih odbornikov in en svetovalec.

Polenšak pri Ptuju. Osem mogočnih kresov je zaplapolalo po hribih naše male župnije, zvečer dne 11. maja. Pa tudi po hribih sosednih župnij so žareli lepi kresovi, ki so jih zažigala hvaležna srca slovenskih kmetov. Mi Polenšani se šestdesetletnice dr. Korošca tem rajše spominjamo, ker se ga še mnogo živčih starejših Polenšanov dobro spominja kot veseliga in mladega ceremonerja leta 1894 na primiciji blagopokojnega, letos januarja umrlega našega rojaka šentlenartskega dekana Jožefa Janžekoviča. Potom »Slov. gospodarja« dr. Koršču kličemo: Bog Vas živi in ohrani še dolgo let!

Strejaci pri Polenškaku. V noči pred Križevim je ogenj upepelil gospodarska poslopja posestniku Jožefu Sok. Ker je ogenj nastal zvečer ob 10. uri, je bilo mogoče rešiti živino in vse orodje v polnem obsegu. Na srečo tudi ni bilo vetra. Poslopje, ki je bilo leseno in s slamo krito, je zgorelo do tal. Da pa se ogenj ni razširil na sosedna poslopja, se je zahvaliti domačim in sosedom, ki so marljivo in požrtvovalno gasili. Kako je ogenj nastal, se še ne ve. Na srečo je bil pogorelec zavarovan in je škoda deloma krita.

Razbor pri Slovenjgradcu. Smrtna kosa kosi kakor kosce travo. Pri nas je pobrala v cvetu mladosti devetletnega deklica Maksimilijana, sina Franca in Marije Kotnik, po domače Vermačnikovega. Omenjenim staršem sta že poprej umrla dva fantka. Pogreb se je vršil v soboto, dne 30. aprila s slovesnostjo in obilni udeležbi župljanov in šolske mladine z g. upraviteljem. Dragi Maks!, uživaj veselje z bratom v domovini miru! Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 100 Din. Vsem darovalcem iskrena hvala. Staršem in sorodnikom naše sožalje!

Podgorje. Knez Jožef, po domače Spodnji Kotnik, v Razboru se je spomnil, da si bo treba poiskati gospodinjo. Res jo je našel, pa menda ne slučajno. Potrkal je pri Hovniku in prosil mater za Katico. Hovnikova mati so dejali: »Tako, tako! Hm, naj pa bo!« Mislila pa si je: škoda za njo, ker je dobra in pridna, a tudi tam ji ne bo ničesar manjkalo, saj pride med same »kneze«. Pa je bilo dejano! V sredo, dne 27. aprila sta si ženina in nevesta v prijazni cerkvi sv. Duha pod Uršljo goro podala roke. Najlepše darilo sta prejela od Marijinih družbenk, ki so pristopile k mizi Gospodovi ter darovale sveto obhajilo za oba, ker je bila nevesta zvesta članica Marijine družbe. Da gostje ne obnemorejo na dolgi poti v Razbor, so se na nevestinem domu pokrepčali in nato odšli na ženinov dom. Tam so bili res po knežje pogoščeni. S petjem in šaljivimi prizori so se pozabavali, tako da godci niso imeli dosti opravka. Je pač kriza in brezposelnost! Tudi je zelo nerodno, če se zasučijo »obilni« človek, ker se v vrtincu težko ustavi. Nabrali so za bogoslovje 120 in za plašč pri sv. Duhu 200 Din, kar jim naj Bog tisočkrat povrne. Novemu paru pa naj izpolni, kar si sama želita!

Sv. Frančišek v Sav. dolini. Neizproсна smrt je pokosila v najlepši moški dobi marljivega gospodarja Antona Zagožen. Rodom iz ugledne Zagoženove hiše v Šmartnem ob Dreti, se je pokojni pred osmimi leti priženil na Mazejevo

kmetijo v Okonino. Vsi vaščani so ga radi imeli, ker je vsakemu, če je bilo le mogoče, pomagal v potrebi. Toda lotila se ga je težka neozdravljiva bolezen. Iskal je zdravja celo v bolnišnici v Zagrebu, a Bog je v svoji neskončni previdnosti ukrenil drugače ter ga poklical v boljše življenje. Na zadnji poti k večnemu počitku v nedeljo, dne 8. maja, ga je spremlilo mnogo ljudi, kakor tudi četa uniformiranih gasilcev z osmimi zastavami. Pevski zbor iz Šmartna ob Dreti mu je pod vodstvom tamkajšnje organista M. Ugovšeka zapel tri ganljive nagrobnice. Počivaj v miru! — V Savi blizu Brežic je utonil, padel je s splava, posestnik Anton Pogačar iz Okonine, rodom iz Špitaliča na Kranjskem. — Pri naših ženinih in nevestah še menda ni krize, saj je bilo v naši cerkvi od Velike noči sem oklicanih že sedem parov. Da bi jim sladki zakonski jarem pač nikdar ne bil pretežak! To pa jim ne bo, ako ga boš pridno mazali s potrpežljivostjo! Za nedeljo, dne 29. maja pripravlja Prosvetno društvo skromno proslavo z govorom, petjem, deklamacijami ter pomenljivo igro »Za srečo« na čast našim dobrim mamicam. Vstopnina bo prav malenkostna, zato ne bo nobenemu žal, kdor bo prišel pogledat!

Sv. Fajca pri Preboldu. Po kratki, zelo mučni bolezni je v soboto, dne 23. aprila, v Gospodu zaspala Antonija Brežnik v starosti 70 let. Bila je velika dobrotnica ubogim. Njen pogreb se je vršil ob veliki udeležbi, za kar bodi vsem izrečena srčna zahvala. Naj blaga rajna v miru počiva! Ostalim naše sožalje!

Potok pri Kokarjih. Težko je vzela slovo od nas starka zima. Pustila je za seboj bolezen. Marsikje vidiš bolnika, kako se ogreva na solncu. Delo na polju je živahno, kmetje urno stopajo za plugom, vseleče se, da bo jesen prinesla bogat pridelek. Kriza, ta neusmiljena kriza, tlači tudi nas; zaslužka ni, brezposelnih pa vedno več. — Turobno so zapeli zvonovi, ko je kruta smrt 30. aprila vzela Fricelj Ančki, posestnici v Potoku, njeno mater Ano Kranjc, po domače Florjanko iz Kokarjih. Bila je dobra krščanska žena in mati ubogih. Pokojnici večni mir in pokoj, ostalim pa naše sožalje!

Stopnik — Vransko. Tu je umrl Jožef Planič, prevzičkar, v visoki starosti 82 let. Nadalje je še umrl po dolgi in mučni bolezni Jožef Rezar, po dom. Kveder, dobro znani gospodar. Bil je blaga duša in dober pevec ugledne rodbine Krašovčeve v Prekopi. Umrla je tudi dobro znana in spoštovana gospodinja, žena uglednega gospodarja in cerkvenega ključarja v Stopniku, Marije Karo, rojena Brinovec. V njeni hudi in dolgi bolezni ni nikdar tarnala, v zupanju na božjo milost je večkrat prejela svete zakramente za umirajoče, kar jej je bilo v veliko tolažbo. Da je bila rajna res priljubljena, je pokazal obilen obisk pri njenem mrtvaškem odru in lepa udeležba pri pogrebu. Počivaj v miru!

Št. Janž na Vinski gori. Tukajšnja osnovna šola priredi igro »Čudežne gosli« s petjem v dneh 22. in 29. maja tega leta. Ves čisti dobiček je namenjen za nabavo živil družinam, ki jih je zadela strašna toča dne 1. julija 1931. Pridite k prireditvi v obilnem številu, da vsaj

Pri pokvarjenem želodcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski, učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za želodec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodati za po jedi in pijači preobložena prebavila. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

nekoliko olajšamo bedo najrevnejšim izmed revnih. V današnjih težkih časih je potrebno, da izkazujemo dejansko ljubezen do bližnjega. Danes so velikega pomena besede Simona Gregorčiča: Odpri roke, odpri srce, otiraj bratovske solze!

Sv. Jurij ob Taboru. V zdravilišču v Topolšici je preminula po dolgotrajni bolezniki komaj 18 letna gdčna Minka Drolc, nečakinja vseučilišnega profesorja g. dr. Lukmana in je bila pokopana 7. maja v Šoštanju. Blagi Minki svetila večna luč, preostlim naše sožalje!

Konjice. G. urednik! Vi ste gotovo že slišali o tem, da se po nekaterih krajih včasih postavljajo pred hišo slamnati možje. Kaj ti pomenijo, nam je dobro znano in zato Vas o tem ne vprašamo. Pri nas pa so bili po zimi postavljeni pred neko hišo slamnati možje z napisom »atentatorji«. Ali veste, kaj to pomenja? Če ne veste, pridite k nam, da se porazgovorimo. Ne bo šlo brez šale in zabave, saj imamo Konjičani dobro kapljico na razpolago ter z njo radi postrežemo.

Konjice. Nekaj o našem »žeganju«, katerega smo obhajali na Jurjevo nedeljo. Imeli smo seveda slovesno pridigo, za katero se moramo zahvaliti zreškemu g. župniku Bezjaku, ki nam je naslikal viteza sv. Jurija, kateri naj bo vzor vsem konjiškim župljanom po svoji odločnosti in neustrašenosti. Nato je bila slovesna sveta maša s štiriimi duhovniki, kakor se priprosto izražajo naši dobri pobožni. Pa pomislite, gospod urednik! Vse to ni bilo nič slovesnega po mnenju mariborskega »večernika«. Glavno, kar bi bilo po »Večernikovem« mnenju višek slavnosti, je letos odpadlo, in to je streljanje. Saj veste, kriza je, pa smo to opustili. Prej smo vedno pobirali za streljanje po župniji, toda letos ljudi nismo hoteli nadlegovati, ker vemo, da ni denarja. Tega pa tudi dozdej nismo vedeli, da bi »Večernikov« dopisnik tako rad prispeval za smodnik. Do zdaj namreč njegove radodarnosti še nismo poznali. Toda, če dočkamo drugo leto sv. Jurija! To bo pokalo njemu na čast! »Večernikov« dopisnik bo gotovo prihranil za letos namenjeni dar za smodnik in priredil še novega, potem pa se bo streljalo, da se bo Konjiška gora tresla in da bodo onstran v Špitaliču mislili, da je v Konjicah izbruhnil vulkan, ali pa se je izvršil zopet kakšen »atentat«. O poteku te slovesnosti bi se ne potegoval toliko za prikrajšano čast sv. Jurija, če bi v Konjicah ne bilo gospoda arhidijakona Tavornika. Ampak g. arhidijakon hoče prikriti pravice samega farnega patrona sv. Jurija! Pomislite, gospod urednik, to niso malenkosti! In nihče se ni dozdej našel, ki bi to preprečil in sv. Juriju branil njegove pravice. Edino »Večernikov« dopisnik mu je priskočil na pomoč. Sv. Jurij pa te pomoči nikakor ne potrebuje, ker dobro ve, da se g. arhidijakon pod njegovim varstvom neustrašeno bori zoper konjiškega zmaja in zoper gadjo zalego, kakor bi rekel sv. Janez Krstnik. »Večernikov« dopisnik bi svojo vneto za sv. Jurija boljše dokazal, ako bi sv. Jurija v cerkvi počastil, pa na dan »žeganja« niti cerkve ni videl od znotraj, ker je čakal, da bi ga zbudilo streljanje topičev. Za njega bi najbrž trebalo vsako nedeljo streljati, pa še bi službo božjo prespal. Morda tudi njegovim živcem ne prija pridige kakor tista, v kateri je bilo rečeno, da pekel in nebesa niso plod domišljije, kakor bi radi nekateri ljudje. Spričo tega nam opomin, ki ga nam daje podoba našega farnega patrona, ne sme nikdar izginiti iz vidika, da se namreč moramo odločno in vztrajno vojskovati zoper zmaja.

Šmarje pri Jelšah. Velika gorečnost naših dušnih pastirjev nam je na Florjanovo proti vsemu pričakovanju poleg prošenjske procesije

K Sv. Tomažu pripravila še že čez šestdeset let običajno procesijo od Pristavniške kapele do župnijske cerkve. To poročamo še kot posebno zahvalo naših ognjegascv, ki so posebno sedaj po Veliki noči precej zaposleni. Poročali smo že, da je pred tremi tedni pri pos. Krušiču nad Šmarjem vse pogorelo. Danes pa javljamo žalostno vest, da je dne 6. maja ob pol 6. uri zvečer zopet gorelo, in sicer pri posestniku Albertu Skrvnicki, Preloge, št. 2. Pridni šmarski in mestinjski gasilci so bili kmalu po izbruhu požara na mestu in so zabranili, da ni pogorela cela lepa vas Preloge. — Na vseh večjih hribovih naše velike župnije so se na predvečer dr. Koroščeve šestdesetletnice pojavili mogočni kresovi, ki so nas živo spominjali našega velikega navdušenja ob otvoritvi Katoliškega doma 1925 leta, ko smo od Sv. Roka naštelili nad sto velikih kresov. — Petdesetletnico šmarskih šmarnic izredno lepo obhajamo pred krasno ocvetljenim velikim oltarjem s posebno lepimi nagovori in pa skupnim prepevanjem Marijinih skladb. — Motijo nam našo ljubo domačnost le samo nekateri domišljavci, ki svojo glavo nenavadno visoko nosijo in svoj jezik po nepotrebnem stegajo. Pa naj le pomislijo, da smo živeli, ko jih ni bilo, in še bomo, ko jih ne bo. — Umrli je v Dolu št. 20 vrla gospodinja Alojzija, spoštovana sosedinja in ljubljena žena našega zvestega prijatelja Novinca ter je bila v soboto, dne 7. maja ob veliki udeležbi ljudstva položena k zadnjemu počitku. — Tako je snežilo v terek pred Binkoštni celi dan, da se je pod nenavadno težo zlomilo veliko vej in več slabotnih dreves. Slane pa = hvala Bogu = le ni bilo in imamo tedaj po krasno ocvetelih slivah in tepkah ter po sedaj cvetočih jablanah, ki niso lani rodile, veliko upanja na bogato jesen. Tudi vinska trta lepo odganja in se z veseljem ozira vinogradnik po mnogoštevilnih nasadih grozdja, ki mu obetajo lepo trgatav. O našem sadjarstvu sem obljubil zadnjič kaj več, pa iz strahu pred g. urednikom zopet odložim.

Sv. Jurij ob juž. žel. Kakor smo čitali v »Slovincu« z dne 15. maja tega leta, si je odbor naše Kmetijske podružnice prilastil pravico, postavljati delegate za glavno skupščino. Po pravilniku ima to pravico občni zbor. Ali velja mogoče za njo poseben pravilnik? Kaj neki poreče k takemu poslovanju glavni odbor? Člani smo odločno proti sklepu odbora, ki je sam določil delegata in je za nas absolutno neveljaven. Sklicati se mora čimprej izredni občni zbor, sicer bomo našo zahtevo na drug način dosegli.

Tekačevo tik Rogaške Slatine. Zdaj ko spet kliče nas venčani maj k Mariji v nadržemeljski raj so zvonovi zapeli v slovo tukajšnjemu posestniku Francu Čečku. Nenadoma se je, od kapi zadež, brez slovesa od svoje družine ločil v večnost. Rajni Franc je bil prvi dan maja pri sveti maši, ko pa je drugi dan prišel iz vinograda okrog devete ure zjutraj, je izdihnil. Bil je naročnik in vesten čitatelj »Slov. gospodarja«. Velika množica ljudi ga je spremila na božjo njiwo. Vsem najlepša hvala! Ti pa, dragi Franc, odpočij si v odsvitu večne luči!

Kozje-Buč. Dne 1. maja tega leta je imela požarna bramba pri Sv. Filipu blagoslovitev motorne brizgalne. Te prireditve so se hoteli udeležiti tudi Kozjani ter so si najeli v ta namen dva avta. V radostnem razpoloženju so brželi preko Ključic skozi cvetoče vrtove bučkkih sadonosnikov, srkajoč v sebe prijetni vonj majniškega zraka. Toda sreča jim ni bila naklonjena. Avto zasebnika Moserja, katerega je šofirala neka gospa, je vozil sicer v zmernem tempu. Kljub temu se mu je zidovje preko pokokla Buče približalo tako nepričakovano, da

se mu gospa, ki je sicer porabila vse svoje telesne moči in duševne sile, ni mogla več izogniti. Treščilo je vozilo z vso silo ob vogelni mostni kamen ter se tako poškodovalo, da je bilo nesposobno za nadaljnjo vožnjo. Takoj po tem dogodku se je pri kapeli posestnika Reberšaka zlomilo kolo nabito polnega tovarnega avtomobila, last izdelovalca brezalkoholnih pijač Alojzija Maček. Avto se je z vsemi izletniki prevrnil za ob cesti stoječe poslopje. Težje ranjeni so se radevolje poslužili priprostih kmečkih vozil s konjsko vprego, katera pri današnjem modernem prometu že itak ne pride drugače več v poštev kakor pri kakšni slični nesreči. Lažje ranjeni so jo pa mahnilo po najbližnje poti nazaj v Kozje.

Pišec. Pa smo tudi pri nas korenjaki. Saj smo kurili 11. maja kresove po vseh hribovih okrog Pišec, da jih je bilo kar lepo gledati. Pa kaj še to? Tudi rakete so švigale v zrak, da je marsikaterega očanca in mamico postalo strah. Saj se je tudi našel nekdo, ki je vzkliknil ob poku rakete, da je luna padla z neba. In naš Janež se je ravnodušno nasmejaj. Hm, pa to še ni vse! Še več novega je pri nas. Dobili smo te dni novega g. kaplana. Tam iz Ruš je prišel. Malo žalosten je bil, ko je prišel a mi Pišečani mu hočemo prav kmalu žalost pregnati, da se mu bo tudi pri nas tako obraz vsaj včasih raztegnil v veselem smehu kot se mu je baje v Rušah večkrat. No, malo slabo zgleda, a upamo, da mu bosta naš zrak in naša voda tudi dobro storila in ga prav kmalu vsaj zboljšala, če ne zredila. Ime mu je Franc Modrinjak. Toda ne smemo pozabiti povedati, da smo ga že komaj čakali, saj že dva meseca nismo imeli kaplana. Birmo bomo še tudi letos imeli. To bo veselja za vse tiste, ki bodo šli k sv. birmi. Morda bo kljub krizi smuknila še v žep kakega Pišečana urica, po kateri se našim birmancem tako skomina. Saj ne zahtevajo zlate, ne srebrne, še železna in tudi niklasta bo dobra. Samo da dobro kaže in gre. No, nazadnje pa se še bo menda marsikateri moral zadovoljiti z uro iz lecta. Bog pomagaj! Ta srečni dan pa, ko se bodo ure delile pri nas, bo 30. junija tega leta. — Naše pokopališče je te dni dobilo svoj novi križ. Stari je že čisto razpadel, pa smo morali nekaj ukreniti, da rešimo čast našega pokopališča. In cerkev?! Tudi to se misli ob priliki birme djati v novo obleko. Upamo, da bo konkurenčni odbor rad in z razumevanjem svoje delo izvršil. Tako životarimo in preganjamo krizo, kjer jo pač moremo. Saj imamo tudi dobro kapljico, ki bi jo prav radi prodali, a je nikdo ne kupi. Zato pa ni čuda, če ga včasih sami malo bolj potegnemo, da nas potem glava boli. Je že tako!

Jurklošter. Pri tukajšnji podružni cerkvi sv. Trojice bo na kvaterno nedeljo, dne 22. maja slovesno cerkveno opravilo s procesijo okoli cerkve ob 10. uri. Tudi za telesno okrepčilo bo preskrbljeno. — Poročila se je 9. maja v Jurkloštru dobra mladenka Zakošek Franciška in Marijina družbenka z vrlim mladeničem Leskovšek Karlom iz Presečnega, župnija Dobje. Dekleta Marijine družbe so ji pod vodstvom nove prednice Špan Micike napravile lep sprejem pri kapeli sv. Janeza in jo spremile v cerkev. Bog daj novoporočencema po Marijini priprošnji obilo sreče! — Tukajšnja Marijina družba bo za petletnico dobila novo zastavo, ki bo blagoslovljena na praznik sv. Rešnjega Telesa.

Prilep. Dne 9. maja je umrl v Prilepu, Vardarska banovina, finančni podnarednik Ivan Arlič, rodom iz št. Janža na Viški gori. Več let je služil kot financar v Prekmurju. Pred

Cesa ne smemo,

ako hočemo, da se dobro počutimo!

Ne smemo uživati slabo prekuhanih jedi, ne smemo požirati slabo zgrizenih jedi, ne smemo prehitro in preveč jesti, ne smemo čutiti odvratnosti do jedi, ne smemo trpeti, da nam neprebavljena jed obtežuje želodec,

ne smemo imeti želodčnih bolečin, gorečice in krčev,

ne smemo čutiti vzdiganja in dušljivosti, ampak je treba, da se brigamo za dobro prebavo in redno odvajanje, ker brez tega ni zadostne cirkulacije krvi in naravno tudi ne zdravja.

Ako smo s prebavo in delovanjem črevesja nezadovoljni, nam bodo pomagale Fellerjeve »Elsa«-pilule, 6 zavitekov Din 30.—, 12 zavitekov Din 50.— in Elsa švedske kapljice (2 steklenici Din 50.—) vse že z zavojnico in poštino vred pri lekarnarju **Eugen V. Feller, Elzatr 341, Savska banovina.**

Odobreno Minist. soc. pol. in nar. zdravja Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

štirimi tedni je bil službeno premeščen v Prilep, kjer je mlad, star komaj 29 let, daleč od doma končal življenje. Za starše je to tem bolj huč udarec, ker so zdaj izgubili že štiri sinove, dva v vojni, eden pa je umrl kot župnik na Dobrni.

Novejše.

Napad na japonskega ministrskega predsednika. Na binkoštno nedeljo je bil ustreljen v svoji delavni sobi japonski ministrski predsednik Cujoši Inukaj. Napad je izvršilo 11 napadalcev v častniški uniformi. Atentatorji pripadajo fašistični organizaciji »Črna zmaja«, ki je dalje časa zahtevala odstop vlade in vojaško diktaturo. Vsi napadalci so streljali in predsednik je poškodbam podlegel. Napadeno je bilo tudi z bombami stanovanje zunanjega ministra, čuvarja državnega pečata in glavni stan stranke, kateri je pripadal ministrski predsednik. Atentatorji so se predali policiji. — Inukajeva vlada je po napadu odstopila, a cesar je prosil ministre, naj ostanejo na svojih mestih, dokler ne bo sestavljena nova vlada.

Birmanih je bilo v mariborski stolnici na binkoštno nedeljo 1029 birmancev.

Smrt najstarejšega mariborskega gostilničarja. Na Koroški cesti 33 v Mariboru je zatisnil oči na binkoštno nedeljo zvečer po dolgem bolehanju obče znani in priljubljeni gostilničar in posestnik g. Anton Woch. Rodom je bil iz Brezna ob Dravi, a že dolgo let v Mariboru, kjer je krčmaril najprej ob Pristanu in zadnja desetletja pa v svoji lastni hiši na Koroški cesti in je bil starosta mariborskih gostilničarjev. Blagemu pokojniku svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Odlikovanje. V št. Ilju v Slov. gorcah je izročil na binkoštni pondeljek g. jareninski dekan in kanonik tamošnje mu veleposestniku in trgovcu g. Ivanu Baumanu za velike zasluge za domačo župno cerkev papeževo odlikovanje »Za

Cerkev in Papeža«. G. Bauman je slavil ob tej priliki tudi 70 letnico. Za narod, cerkev in državo zaslužnemu jubilarantu in odlikovancu iskreno čestita »Slovenski Gospodar«.

Grozno požigalčevo delo. Na binkošt-no nedeljo ob 10. uri zvečer je podtaknil požigalec ogenj v Župečji vasi na Dravskem polju. Požar je upepelil 12 poslopij — hleve in gospodarske zgradbe, hiše so otehi. Zgorelo je več glav goveje živine ter svinj. Prizadeti so posestniki: Fras, Turk, Zafošnik, Mustafa, Žunkovič, Tomanič in Korošec. Požig je bil napovedan z grozljivim pismom.

Mrtvega so našli na binkoštno nedeljo na cesti pri Sv. Jurju ob Ščavnici doslej še neznanega mesarskega vajenca in poleg njega dvokolo.

Smrtno je ponesrečil v Kamniških planinah Ljubljčan Albert Makovec.

Sv. Jedert nad Laškim. Umrli so v zadnjem času: rudarjeva žena Jožefa Brečko, vpokoje-ni rudar Franc Kandolf, kmet Franc Sanda, kmetski sin Jožef Baloh in nekaj otrok za ošpicami. Ta bolezen je pri nas tako razširjena, da je bila šola nekaj tednov zaprta. — Tukajšnja učiteljica Vera Perko je bila premešena k Sv. Lovrencu v novomeškem okraju. — Za hudojamski premogovnik so skopali v Golcah dva nova jaška. Da bo vožnja lažja, je T. P. D. zgradila cesto od Podgoričnice do vem. Tako je Golška vas v nevarnosti, da se vem. Tako je golška vas v nevarnosti, da se bo morala preseliti, ker jo premogovnik vedno bolj izpodkovapa. — V golški podružnici sv. Magdalene so obhajali rečiški gasilci Florjanovo nedeljo. — Pogorela je rudarju Jožefu

Jakopiču na Trnovem hribu koča s hlevom. Posestnici Heleni Baloh na Brunah pa je zgorela hiša s hlevom in dve telici.

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Razpisana je služba organista in cerkovnika v Belihvodah. Prošnje je vlagati na župni urad. Prednost imajo oni, ki imajo veselje do gostilne in trgovine.

Malo hišico blizu kolodvora prodam ali zamenjam z malim posestvom. Dopise pod »Ugodno« na upravo lista. 672

Za hišo, vrt, ulico in šport

samo trpežne in cene

platnene čevlje „VIKTORIA“

CENA NA MALO

velikost 22—27 Din	25.-
velikost 28—34 Din	30.-
velikost 35—41 Din	40.-
velikost 42—46 Din	50.-

Dobijo se v vseh tozadevnih trgovinah.

Udobna fazona, elastična hoja.
V sivi, beli in črni barvi.
Domač proizvod.

Prodaja na veliko:

SEMPERIT, ZAGREB
Nikolićeva 6—8.

Zahtevajte elegantne „Wimpassing“ čevlje za hojo in šport!

Opekarna Lajtersberg, Košaki pri Mariboru, kupuje slamo za pakovanje. Eventuelno tudi na protiračun za opeko. 669

Malo vinogradno posestvo kupim, od 2 in 2 in pol orala; prednost, če je malo gozda, v okraju Poljčane ali Makole ali pa v Slov. goricah. Marko Cerovac mlajši, Gor. Jakobski dol, Sv. Jakob v Slov. goricah. 670

Mesarskega vajenca sprejme takoj Karol Verglez, Rače.

V Gornji Radgoni

kupite na Urbanovem sejmu dne 25. maja tega leta **garantirane kose, srpe, brusne kamne, žično pletivo za ograje, kuhinjsko posodo** in vse druge gospodarske potreščine najceneje pri

MLADEM KOROŠCU

Prepričajte se! na Spodnjem grisu. Prepričajte se! 671

Preselitveno naznanilo.

Cenjenemu občinstvu sporočamo najvljudneje, da smo preselili trgovino s čevlji

iz Aleksandrove ceste števil. 9 v

ново palačo Banovinske hranilnice

na vogalu Slovenske in Gosposke ulice. 661

Na zalogi bomo imeli:

moške čevlje v vseh oblikah

damske čevlje v najnovjših oblikah in barvah

otroške čevlje, ki so že 30 let preizkušeni,

od Din 165.— naprej.

od Din 125.— naprej.

od Din 45.— naprej.

Obiščite nas in prepričajte se o naši bogati zalogi, prvovrstni izdelavi in brezkonkurenčni ceni.

Oglejte si našo zalogo. K nakupu Vas ne silimo. Prepričani ste lahko, da Vas strokovnjaško postrežemo.

Za našo deco.

Gulliver.

(Dalje.)

Spal sem dve uri. Sanjal sem o svojih dragih. To me je še bolj užalostilo, ko sem se prebudil. Bil sem v sobi, ki je bila kakih 300 korakov široka, postelja je bila okoli 4 sežnje visoka. Dokler sem gledal na pod in premišljeval, kako bi prišel tja, sem slišal za seboj neko šušljanje. Zagnedal sem kmalu dve veliki podgani, ki sta tekali po postelji. Ena izmed njiju me je začela ovohavati. Druga pa je postala tako nadležna, da mi je položila sprednji nogi na rame. Brž sem izvlekel meč in sem ga zasadil ostudni živali v trebuh. Zrušila se je pred mano, ona prva pa je zbežala. Kljub temu pa sem imel še toliko časa, da sem jo zabodel v stegno. Posmatral sem ubito žival. Bila je večja od najdebelejšega prasca. Nisem je mogel zvléči s postelje. Ležala je tam v mlaki krvi, dokler ni dospela gospodarica.

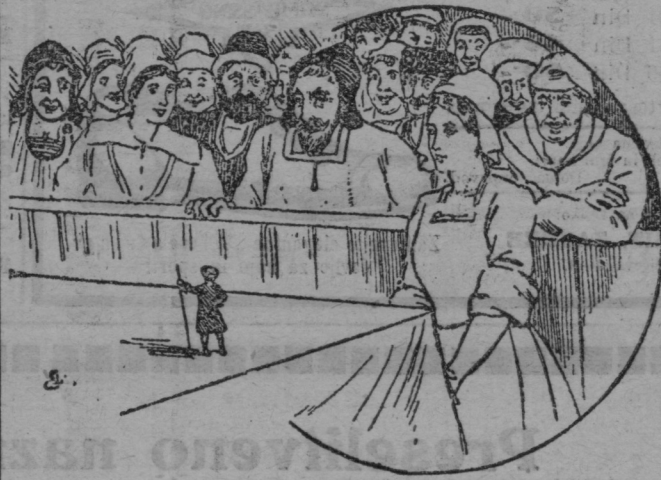
Velikan je imel hčer, staro okoli devet let. To je bila zelo pametna deklica. Za svoje punčke je znala jako spretno šivati lepe oblekce. Zdaj pa je povsem pozabila na svojo punčko — a bila je večja od mene — in se je zavzela zame. Punčino zibelko mi je pripravila za posteljo. Da bi bil ponoči varen podgan, so obesili tedanjo mojo posteljo na klin v zidu. Ona mi je šivala obleke in perilo. Tudi oblačila in umivala me je, kakor je bila navajena storiti pri svojih punčkah. Napram meni je bila zelo ljubezniva. Če sem pokazal na kako stvar, mi je povedala ime te stvari. Tako sem mogel v kratkem času v tujem jeziku zahtevati vse, kar mi je bilo potrebno. Deklico so klicali Glumadkliča, to se pravi v njihovem jeziku: punčka.

Kmalu so začeli govoriti po vsej okolici, da je našel moj gospodar na svoji njivi neko živalco, veliko kakor žabo, ki je zelo podobna človeškemu bitju. Dela tudi mnogokaj kakor človek in zna celo izgovarjati nekoliko besed. Dosti jih je prihajalo, da bi me videli. Tedaj sem moral hoditi po mizi, se klanjati, mahati s sabljo in še marsikaj drugega, kar me je naučila Glumadkliča. Ker je hotelo vedno več ljudi, da me vidi, je prišla

mojemu gospodarju misel, dá bi me nosil po raznih krajih in me kazal za denar.

Nekega dne me je spravil v leseno škatlo, ki je bila zaprta od vseh strani. Imela je samo ena vrata, da sem mogel notri in ven, ter par špranj, skozi katere je mogel zrak. Gospodar je zajahal konja; za njim pa je sedla na konja tudi Glumadkliča. Na krilu je držala škatlo, v kateri sem bil jaz. Tako smo se podali na pot. Meni ni bilo baš preveč ugodno. Konj je stopil kar 40 naših korakov naenkrat in tako sem se strašno gugal. Na srečo to potovanje ni trajalo dalje ko pol ure. Tedaj se je moj gospodar ustavil pred neko gostilno. Razgovarjal se je kratko časa z gostilničarjem. Nato je najel človeka, da hodi po ulicah in razglasi: »V gostilni 'Pri zelenem orlu' je danes videti veliko čudo. To je živalca, ki sliči človeku in ki govori in se vede kakor človek.«

Ni trajalo dolgo in ljudje so se začeli zbirati. Mene so postavili na veliko mizo v obednici. Pri mizi je stala samo Glumadkliča, da mi pove, kaj naj naredim. Tega dne sem moral dvajsetkrat

napraviti isto in govoriti, kar mu je Glumadkliča naročevala. Od utrujenosti in tuge malodane da se nisem zgrudil na mizo. Ljudi pa je prišlo čimdalje več.

(Dalje prihodnjič.)

Medvedek.

(Povest v slikah.)

17. Čarovnica se hvali.

Orjaka sta sedela pri vrtu v udobnih naslonjačih. Naenkrat zagledata čarovnico, ki ju nagovori z besedami: »Prinašam vama veselo novico. Storiła sem, kar sem obljubila. Miško se ne bo več vozil v aeroplanu. Vrnila se bom domu in vidva obračunajta dalje z Miškom. Z Bogom!«

18. Čarovniška palica.

Orjaka se smejata, tako sta vesela. Orjak Jože pravi: »Sedaj se lahko lotiva Miška. Pokliči vojake.« »Ne!« ugovarja Miha. »Prinesejo naj vojaki samo čarovniško palico.« Naročita malemu vojaku, ki čuva palico, naj jo prinese. Palica stori vse, kar se jej naroči. (Dalje sledi.)

Osel in lev.

Osel je spremljal leva, kateremu je služil kot lovski rog, v gozd. Srečal je drugega osla, kateri ga je pozdravil: »Dober dan, brate moj!«

»Nesramnež!« je bil odgovor.

»Čemu to?« je menil drugi osel; »ali si ti radi tega, ker hodiš z levom, boljši od mene? Ali si več ko osel?«

V cirkusu.

Mihec (pri blagajni): »Koliko stane najcenejši prostor?«

Blagajnik: »Šest dinarjev.«

Mihec: »Pa bom moral stati pri celi predstavi?«

Blagajnik: »Seveda, saj je to za stojišče.«

Mihec: »Potem, prosim, plačam samo tri dinarje, ker bom stal ves čas samo na eni nogi.«

Previden.

Jožek (v vlaku): »Mamica, ali tam dobro sediš?«

Mati: »Da, mili moj!«
Jožek: »Ali ti ni tam mrzlo?«

Mati: »Ne, dete moje.«

Jožek: »Ali morda tam ne vleče?«

Mati: »Čisto nič.«

Jožek: »Dobro, potem pusti, naj sedem jaz tja in priidi ti sém.«

Hrabrost.

Anica: »Mama, naša služkinja pa se res nikogar ne boji. Včeraj je prišel skozi kuhinjsko okno velik vojak, pa se ga ni prav nič ustrašila.«

Točno povedano.

Gospod (dá dečku mlodar za slepega očeta): »Od kdaj pa je tvoj oče slep?«

Deček: »Od osmih zjutraj do osmih zvečer.«

Bivši kralj dobi dedščino.

Nedavno je v mestu Santander v Španiji umrl španski plemič de Valdecilla, ki je zapustil okrog dva milijona dolarjev premoženja. Del tega bogastva bo podedoval, kakor se čuje, bivši španski kraljevski par, s katerim je bil pokojnik velik prijatelj.

Raznoterosti.

Slovo Al Caponeja od Čikage. Prosluli tihotapec alkohola in kralj podzemeljskega sveta v Čikagi je padel vendar enkrat oblasti v roke in bo moral odsedeti v kaznilnici 11 let. Al Caponeja so spravili iz Čikage v Atalanto v državi Georgija. Na dan pred odhodom se je poslovil solznih oči od svojcev. Ob železnici, po kateri so peljali tolovaja, je bilo vse polno stražarjev, v Čikagi pri kolodvoru so celo postavili strojne puške. Nobeden od nekdanjih Caponejevih prijateljev ni mignil niti z mezincem, da li bil vsaj poskušal rešiti dolgoletnega kralja čikaškega podzemeljskega sveta. Ob priliki prepeljave je bil Capone bogznaj kolikokrat filman. Časnikarski poročevalci so silili na vsjo moč vanj, naj jim kaj pove, predno se bodo zaprla za njim kaznilniška vrata. Na vsa nadlegovanja se je

slednjič jezno obregnil: »Poberite se k vragu! Od mene ne boste ničesar več slišali!« Popolnoma izmučenega so pripeljali bandita v Atalanto, kjer se ne bo več imenoval Al Capone, ampak kaznjenec števil. 40.886. Drugi dan po prepeljavi v zaporno celico je prejel povelje, da bo moral pomagati ta večkratni dolarski milijonar pri pranju perila.

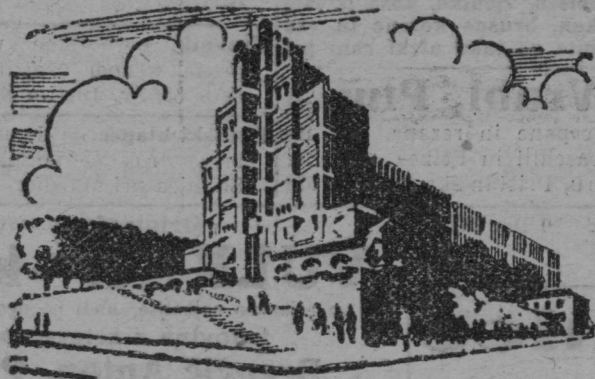
Uspehi Gran Chaco-ekspedicije. Profesor na monakovskem (München) vseučilišču Krieg se je vrnil z ekspedicije po Južni Ameriki in je zaupal zanimivosti s teh potovanj javnosti. Raziskovalci so napravili 19.000 fotografičnih posnetkov po gozdovih in divjinah. Naloteli so na nove vrste živali, katere so ulovili. Prodrli so 400 km daleč v doslej čisto neznanu trnjevo puščavo ob severnem Chaco. Od tamkaj se je morala ekspedicija vrniti, ker ni zadela cele tri dni na vodo. V teh neprestop-

ni puščavah životarijo le nekatera pastirska indijanska plemena, a še ta so zelo redka prikazen.

Priznanje kuharski umetnosti. Angleško delovno ministrstvo namerava uvesti na strokovnih visokih šolah tudi stolico za kuharstvo. Osebe, ki bodo absolvirale to panogo, bodo dobile diplomu »inženerja v gospodinjstvu«. Predvsem bodo to ljudje, ki jih bodo jemali za vodje gospodinjstev in gospodarjev v bolnicah in sličnih zavodih.

Najbolj razširjen koledar na svetu je kitajski almanah, ki ga tiska vsako leto državna tiskarna v Pekingu ter ga natisne osem milijonov izvodov. Za Kitajce pomeni ta koledar nezmotljiv orakel in ljudstvo je zaverovano vanj kakor v čudeže, ki mu jih oznanjajo najstarejša ustna izročila.

===

Srečke za zgradbo katedrale
Dobrodelnega društva sv. Vincencija v Beogradu

Žrebanje 31. avgusta 1932

SREČKE ZA ZGRADBO KATEDRALE

Glavni dobitek: Dinarjev 5.000.000

Najmanjši dobitek: Dinarjev 10.000

SREČKE ZA ZGRADBO KATEDRALE

Cene:

Dvojnja srečka	1/4	1/2	3/4
Din 200.—	100.—	50.—	25.—

SREČKE ZA ZGRADBO KATEDRALE

Dobivajo se pri vseh župnih uradih, kolekturah itd.

SREČKE ZA ZGRADBO KATEDRALE

Enkratno žrebanje — enkratna vloga

SREČKE ZA ZGRADBO KATEDRALE

Najmanjši riziko — največja možnost dobitka

Glavna uprava: **BEOGRAD** Prodajna podružnica: **ZAGREB**
Ulica Jovana Ristića 20. Tvrtkova ulica 5.

Oglasujte v „Slovenskem Gospodarju“!

664

Prava tolažba za živčno bolne!

je moje ravnokar izišlo razjasnenje; V njem se obravnavajo dolgoletne izkušnje o vzroku, nastanku in zdravljenju živčno bolnih. Ta evangelij zdravja pošljemo vsakemu

povsem brezplačno

ki pismeno zahteva od spodnjega naslova. Tisočera zahvalna pisma dokazujejo o stvarnem uspehu v dobrobit trpečega človeštva. Kdor pripada k tej

veliki množini živčno bolnih

kdor trpi na raztresenosti, tesnobnem čutu, slabemu spominu, nervoznemu glavobolu, nespečnosti, pokvarjenemu želodcu, preveliki občutljivosti, bolečinah v udih, splošni ali delni telesni slabosti, ali pa na drugih nešteti pojavih

naj zahteva mojo knjižico tolažbe.

Kdor jo pazljivo prečita, bo prišel do mirnega prepričanja, da je pot do zdravja in veselja do življenja popolnoma enostavna. — Ne čakajte in pišite še danes!

Nabiralno mesto pošte:

Ernst Pasternack, Berlin SO.
Michaelkirchplatz Nr. 13., Abt. 90.

Nov vozni red

veljaven od 22. maja 1932
je pravkar izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Cena Din 2.—

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Podružnica: Celje

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. **Najbolj varna** naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

ODPOČIJTE SI VAŠE NOGE

v naši udobni, lahki in zračni letni obutvi.

Bata

VIŠE SLUŽBE.

39.-

Vel. 19-26

Vrsta 4441-05

Za deklice: Zračni, lahki platneni polčevlji z gumijastim podplatom in okusno obliko. Neobhodno potrebni za poletje.

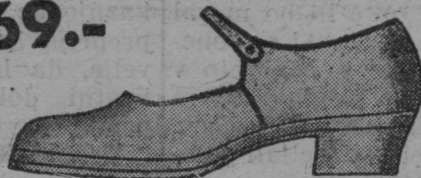
49.-

Vrsta 2944-00

Sandale, ki ne žulijo niti nog niti žepa. Otroške št. 22-26 Din 39.—, št. 27-34 Din 49.—. Ženske št. 35 do 38 Din 59.—, Moške št. 39-46 Din 69.—.

69.-

Vrsta 2145-09

Lahki in udobni ženski čevlji iz sivga platna z zaponko in elastičnim gumijastim podplatom. Za mal denar veliko zadovoljstva.

Več službe.
Trudimo se, da Vas kar najbolje postrežemo, ne samo z dobro in ceneno obutvijo, temveč skrbimo, da Vas postrežemo popolno in ceneno tudi z ostalimi potrebščinami za Vašo obutev in Vaše noge.

V vseh naših prodajalnah dobite dobre in cenene nogavice. — Moške Din 5.—, ženske Din 9.—.

Moški polčevlji, boks, trežni Din 120.—, 128.—

Moški polčevlji, najfinejši boks, eleg. Din 155.—, 165.—

Klobuki oiroški Din 28.—, 38.—

Klobuki moški Din 52.—, 62.—, 75.—

Velika izbira oblek, perila, kravat, dežnikov, nogavic i. t. d. najceneje in solidno pri

Jakob Lah, Maribor, Glavni trg 2

Cement

traverze, betonsko železo, žičnike, kose iz iste tovarne kakor Vulkan, brusne kamne in vso ostalo železnino kupite po jako nizki ceni pri

Franjo Vrabl, Ptuj.

Kole za vinograd, cepane in rezane, ima na prodaj trvdka Straschill in Felber, trgovina z lesom v Mariboru, Pristaniška 8.

Proda se lepo posestvo 26 brašov. Polane 31, Reka-Hoče. 644

Manjše posestvo v okolici Celja ali Maribora kupi Jos. Zdovc, Slov. Konjice. 641

Travnik, prvovrsten, v Radehovi proda Kraner Martin-Ana, Partinje 53, Sv. Jurij v Slov. gor. 663

Konjski hlapec na deputat, mogoče brez otrok se sprejme. Uprava Slivnica pri Mariboru. 662

Za birmo

Otroške nogavice par Din 3.50. moške nogavice par 3.50, damske nogavice par 6.50, damske flor nogavice 10.—, moške srajce kom 25.—, moške spodnje hlače 15.—, čipke meter od Din 1.— naprej. Trde ovratnike kom Din 8.—, mehke ovratnike Din 5.—, samoveznice svilene Din 7.—, otroške čevlje 1a. usnje, črne, rujave par Din 24.—, sandale za otroke par Din 22.—, venci za birmanke od Din 10.— naprej, svileni traki v vseh barvah meter od Din 1.— naprej dobite pri **Eksportni hiši »Luna«**, lastnik

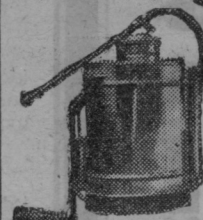
Albin Pristernik, Maribor,

Aleksandrova cesta 19. 597

Mostin, moštova esenca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kauc-Wolfram, Maribor, Slovenska ulica. 635

Sode z vsebino 200 litrov po 40 do 50 Din oddajo tvornice „Zlatorog“ v Mariboru. 618

Brizgalnice za vinograde

ročni izdelek po Din 400.—.

Jamstvo 5 let.

Lovro Tomažič - kotlar
Maribor, Sodna ul. 24.

Originalne

„VULKAN“-kose

ki so priznane najboljše, nudi po ugodnih cenah trgovina z železnino

Brenčič Anton, Ptuj,

Na drobno! 643 Na debelo!

Posnemalnik za smetano in maslo, nov, trvdke Diabolo-Separator A. B., Stockholm, na prodaj! Cena nizka! Vpraša se na naslov: Dijaško semenišče, Maribor, Koroščeva ul. 12.

Zanesljivo kaljiva semena, prvovrstno orodje, osobito motike, kose, vse špecijsko blago, železnino, trboveljski portland cement kupite dobro pri **Jos. Jagodič - Celje**, Glavni trg — Gubčeva ulica 2. Zamenjam bučno olje za bučnice. 608

Denar naložite najboljšo in najvarnejšo pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

I. Z. Z. N. Z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!